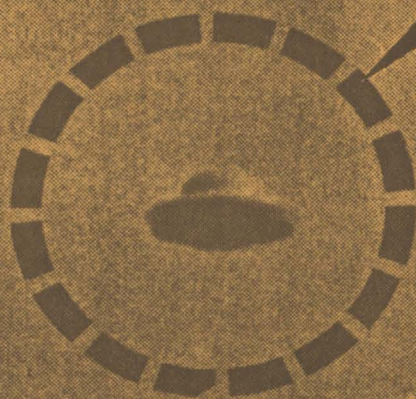

SVÄVAREN

UFO-CENTER, KARLSKOGA
FÖRENINGENS
ORGAN

NR 3/84

UR INNEHÅLLET

- * JUNGFRU MARIA
PÅ 1980-TALET
- * SOVJETISKA JFOS
- * BRASILIANSKT
ADAMSK -FALL
- * SKEDBOJARPARTYN
- * JFOS BESÖKER
AMERIKANSKA KÄRN-
VAPENANLÄGGNINGAR
- * HUMANOIDEN
VILVORDE
- * ALIEN GUIDE
- * NORSKT JFO-FOTO
ANALYSERAT
- * FÖRSTA BILDERNA
PÅ RYSKA SKYTTELN
- * ASTRONOMI SPECIAL
MM. MM. MM. MM

SÅ HAR VI DÅ STARTAT UPP MED HÖSTSÄSONGENS ONSDAGSTRÄFFAR I KLUBBLOKALEN IGEN. NÄR DET GÄLLER PROGRAMMET FÖR HÖSTSÄSONGEN BESLUTADES VID FÖRSTA TRÄFFEN OM EN VISS NYORDNING. UNGEFÄR EN GÅNG I MÅNADEN BERÄKNAR VI ATT KUNNA BJUDA NÅGOT ALL-DELES EXTRA; INBJUDNA FÖREDRAGSHÅLLARE MED INTRESSANTA ÄMNER, FÖREDRAG AV NÅGON KLUBBMEDLEM ETC. MED ANDRA ORD TRE FYRA HIGHLIGHTS PER SÄSONG. ÖVRIGA ONSDAGAR TRÄFFAS VI SOM VANLIGT MEN SPIKAR INGA FAST PROGRAMINSLAG UTAN LÄMNAR ÖPPET FÖR DISKUSSIONER OCH AKTUELLA ÄMNER. VID VACKERT VÄDER BLIR DET KANSKE OBSERVATIONS-KVÄLLAR.

Tyvärr har vi när Svävaren går i tryck ännu inte hunnit fastställa vilka highlights som kommer att gälla för höstsäsongen och programmet kan därför inte distribueras i samband med tidningen.

* * *

Från Laxå har vi mottagit ett meddelande att man där bildat en UFO-förening. Mycket glädjande och vi hälsar naturligtvis laxåmedlemmarna välkomna till UFO-centers onsdagsmöten. Redan vid bildandet hade Laxå UFO-förening ett 40-tal medlemmar. Bravo!

* * *

- Vår första kontakt med en utomjordisk civilisation blir troligen per radio och jag är övertygad om att någon/några redan har sänt iväg signaler.

Den som säger detta är SETI-pionjären Frank Drake vid radioobservatoriet Green Bank i West Virginia. Drake tror att vi kommer att få kontakt innan detta sekel är slut.

- När jag blickar upp mot stjärnhimlen gör jag det inte med den kritiske vetenskapsmannens ögon.

- Jag fylls i stället av samma känsla jag hade som grabb när jag drömde mig ut bland stjärnorna, en slags behärskad lycka, tror jag.

Så säger en annan av forskarna vid Green Bankobservatoriet, Sebastian von Hoerner, även han involverad i SETI-projektet.

Båda dessa ovanstående citerade uttalanden anser vi på Svävar-redaktionen vara mycket betydelsefulla. Varför? Jo, de tyder på att vi har en generation av vetenskapsmän med öppna sinnen och beredda att erkänna hur lite de i själva verket vet.

1952 gjordes en enkätundersökning bland ett 50-tal amerikanska astronomer, där man frågade vad de väntade sig av astronomins utveckling under de kommande 20 åren. Ingen enda av de utfrågade berörde just de faktorer som skulle bli de mest avgörande för astronomin nämligen satelliter, rymdteleskop och radiokommunikation. Om någon hade antytt att vi 1969 skulle ha astronauter hoppande omkring på månens yta, hade han väl närmast betraktats som rubbad.

Enligt kungliga vetenskapsakademien i England (som var dåtidens absolut mest respektabla sällskap) existerade före 1856 inga gorillor. Uppgiften om dessa jättelika människoapor från hemvändande kolonisationsmottogs med gapflabb inom vetenskapskretsar.

Ja, så här är vi vana att se etablerade vetenskapsmän reagera. Förgäves söker man här efter förtroende för vittnesberättelser, fantasi och försök till visioner. Därför anser vi Drakes och Hoerners uttalanden vara så betydelsefulla. De inger hopp. Kanske tiden snart är mogen för att vetenskapsmännen även ska ta sig tid att lyssna till UFO-vittnen och göra verkliga efterforskningar med utgångspunkt från vittnesberättelserna i stället för att sätta sig vid skrivbordet och försöka hitta en förklaring varför vittnet ljuger eller hallucinerar.

Kanske är det inte ens per radio den första extraterrestriella kontakten etableras - kanske har det skett för länge sedan av hitresande utomjordiska besökare. Redaktionen

Jungfru Maria i 1980-talets Europa

TVÅ VISIONER AV DEN HELIGA JUNGRFRU MARIA (HJM), DEN ENA I JUGOSLAVIEN OCH DEN ANDRA I FRANKRIKE, VISAR ATT GENREN AV RELIGIÖSA UPPENBARELSER ÄR MER AKTIV OCH SOCIALT BRÄNNBAR ÄN NÅGONSIN - DEN ENA HAR HAMNAT I FOKUS AV DEN POLITISKA DEBATTEN OCH DEN ANDRA HAR BLIVIT YTTERLIGARE ETT UTTRYCK FÖR GRÄSRÖTTERNAS STÄLLNINGSTAGANDE MOT DE REFORMER AV KYRKORITUALERNA SOM BESLUTADES VID DET ANDRA VATIKANKONCILIET. I BÅDA FALLEN SAKNAR VI BAKGRUNDSMATERIAL OM HUVUDVITTNENA - VILKET ÄR BETYDLIGT VANLIGARE VID STUDIER AV DYLIKA FENOMEN ÄN EXEMPELVIS INOM UFOLOGIN.

HJM I JUGOSLAVISK BERGSBY

Uppenbarelserna av HJM inför sex jugoslaviska barn har jämförts med de berömda händelserna i Fatima, Lourdes och Garabandal. Det hela började i juni 1981 och ledde

till stor politisk uppståndelse i den kroatiska regionen Södra Herzogovina på den adriatiska kusten, och med centrum i den lilla bergsbyn Medjugorje nära staden Citluk.

Fader Milan Mikulich, som är pastor i en kyrka i Portland, Oregon, besökte platsen den 23 november 1981 och har skrivit en artikel om händelserna i den katolska tidningen *The Wanderer* den 21 januari 1982. Tyvärr beskriver han inte hur uppenbarelserna först kom till myndigheternas kännedom.

Serierna av uppenbarelser inleddes den 24 juni när två pojkar och fyra flickor i åldrarna 10-17 år var på vandring uppför ett närbeläget berg, Podbrdo. De nådde en äng på bergstoppen vid halvsjutiden på kvällen. Då "uppenbarade sig Jungfru Maria för dem med Jesusbarnet i famnen". En av pojkarna beskrev senare uppenbarelsen som "klädd i grå fotsida kläder. Axlarna täcktes av en vit mantel, och huvudet omgavs av en strålande stjärnkrans." Enligt AP-rapporterna från oktober, beskrev flickorna en ljushårig madonna som "svävade över ängen". Enligt fader Mikulich väntade barnen "en smula skrämde och förlägna" på att madonnan skulle försvinna. Istället talade hon "med en lugn och övertygande röst" om fred och universellt broderskap.

När hon hade överlämnat sitt budskap frågade hon barnen om de hade några särskilda önskemål. Den yngste pojken, Jakov Colo, bad då att hans vän Danial, som varit förlamad sedan födelsen, skulle bli botad, och jungfrun lovade att han "snart" skulle bli nöjd. Mikulich fortsätter: "Innan hon försvann i skyn, omgiven av ett ljust moln, instruerade madonnan: 'Barn, sök upp mig under de närmaste dagarna på det här berget, ty jag har andra saker att avslöja för er'."

Från den första dagen i juni till Mikulichs besök i november, visade sig uppenbarelsen dagligen klockan 18.30 för barnen så när som på fyra dagar - men det framgår inte om samtliga barn såg synen vid varje tillfälle. Vid varje uppenbarelse överlämnade jungfrun samma budskap: bön, botgöring, fasta på fredagar, nattvardsgång och tillit till Gud. Mikulich tillägger: "Hon avslöjade även fem hemligheter som barnen skulle förmedla till Påven personligen. Ortens biskop, Pavao Zanic, besökte påven i början av december; resultatet av detta besök återstår att se."

I början ägde synerna rum på samma plats, men när folk "inte längre tilläts att vistas där", fortsatte de hemma hos barnen och i kyrkan på den uppgjorda tiden. Citatet av Mikulich ovan är den enda antydningen han gör om de politiska konsekvenser som följde. Det verkar som om lille Danial verkligen fick någon slags lindring eller bot, och när nyheten om detta och om uppenbarelserna blev känd, började pilgrimsfärderna till platsen.

Ungefär 6000 pilgrimmer närvarade vid gudstjänsterna varje söndag och tidvis kunde det finnas upp till 30 000 på ängen, vilka hoppades att själva få en skymt av HJM, någon som botades, eller att åtminstone få röra vid eller se barnen som varit med om uppenbarelserna.

Då ansåg de lokala myndigheterna att man började förlora kontrollen, att ordningen i området hotades och kanske ännu värre. Men när man agerade för att förhindra de dagliga sammankomsterna genom att spärra av området, tappade man fullständigt kontrollen. I början uppmärksammades inte uppenbarelserna i de regionala tidningarna, men allteftersom folkmassorna växte, ökade också det officiella åtlöjet i den regeringskontrollerade pressen. Synerna kallades "vetenskapligt omöjliga" och den katolska kyrkan anklagades för att utnyttja händelserna i "politiskt syfte".

I oktober blev 11 personer uteslutna ur kommunistpartiet och 48 andra fick en "officiell varning" eftersom de besökt uppenbarelseplatsen på berget. Synerna stämplades av kommissionen för statens förhållande till kyrkan som ett "reklam-trick" och av kommunistpartiet som "en typisk manifestation av vidskepelse och resultatet av barnsliga fantasier".

Sedan fängslades en tiggarmunk, broder Jozo Zovko för att ha "förtalat den socialistiska staten" i en predikan. Oundvikligen lyckades landets regering "snabbt identifiera synerna som delar av en nationalistisk komplott". Det uppgavs att broder Jozo stod anklagad för att ha tagit med sig en grupp ungdomar till den katolska ungdomsolympiaden i Rom och tillåtit dem att bära symboler för den kroatiska separatiströrelsen Utashi. Nu uppmanade han och åtskilliga biskopar kroaterna, under mässorna i Citluck, att "skingra 40 års mörker" - en anspelning på perioden av kommuniststyre i Jugoslavien. Samtidigt började kontroversiella Utashi-slogans dyka upp på husväggarna i Citluck och ungdomsgång som sade sig tillhöra en "nynazistisk kroatisk grupp" vandrade längs gatorna sjungande kamp-sånger.

Under tiden hade antalet rätttroga ökat och ett antal botade hade rapporterats. Vida Ivankovic, den äldsta av flickorna, berättade för fader Mikulich att i samband med synerna hade de vidarebefordrat de lidandes böner och jungfrun berättade i gengäld vilka av dem som skulle bli botade.

Biskop Zanic är medveten om sin ställning när han säger: "Det verkar inte som om barnen ljuger. Frågan kvarstår: Är detta bara en subjektiv upplevelse av barnen eller är det något övernaturligt? Om det är mänskligt kommer det inte att bestå, men kommer det från Gud kan det inte stoppas." Att han undviker att ta ställning beror troligen på kyrkans medvetet försiktiga inställning till rapporter om mirakel. Fader Mikulich fick veta att madonnan bett pojkar att bli präster och flickorna att bli nunnor, och vid tidpunkten för hans besök hade två av flickorna redan låtit värva sig, en pojke studerade till präst och en pojke och en flicka tänkte ansluta sig inom kort.

En återkommande parallell med tidigare HJM-syner är löftet, som gavs även i Medjugorje, att hon kommer att ge ett tydligt tecken vid sina besök "när man minst anar det". De som studerat fenomenet har noterat att uppenbarelsen aldrig (såvitt man vet) har utgett sig för att vara jungfru Maria. Men eftersom hon ju uppträder med attribut, som enligt ikonerna tillhör den heliga jungfrun, drar det katolska samfundet sina slutsatser, liksom fader Mikulich, vilken beskriver gestalten som den "Heliga Modern" o.d. Liksom Bernadettes uppenbarelse vid Lourdes, gav synen vid Medjugorje ett gåtfullt svar på frågan om vem hon var. Hon sa: "Jag är Fredens Drottning".

JUNGFRUN OCH VITKÅLSLANDET

Det andra fallet uppdagades under påsken 1982, när tusentals pilgrimmer vallfärdade till den franska byn La Talaudiere i Loire, sydväst om Lyons. De färdades till denna "dystra lilla by, inklämd mellan jättelika slagghögar" (som en reporter beskrev den) till en plats på bakgården till en fallfärdig stuga. Där bodde en blind, pensionerad kolgruvearbetare, Jean Piegay, hans jämnåriga hustru och deras fem barn. En av flickorna, Blandine, 14 år, hävdar att hon på den angivna platsen för första gången såg HJM den 31 oktober 1981. Sedan den dagen, uppger Blandine, har hon sett HJM 31 gånger.

Vid ett tillfälle, enligt hennes mor Aimée, inleddes en uppenbarelse medan familjen satt runt köksbordet. "Det uppstod ett lysande vitt sken och min dotter bad oss att lämna rummet."

Vitkålslandet, där Blandine först såg uppenbarelsen, är beläget mellan stugan

och ett hönshus, och avgränsas på de andra sidorna av en fruktträdgård och en förorenad bäck - alltså en ganska bisarr plats för gudomliga uppenbarelsen. Blandine beskriver skepnaden som "en lång, vänlig dam, ung och mycket god, klädd i ett stort blått och vitt nunnedok".

Det är oklart huruvida gestalten gav sig tillkänna som HJM, eller om det är Blandines egen tolkning, eller den gudfruktiga familjens tolkning när flickan berättat om sina upplevelser - katolska teologer fäster stor vikt vid sådana detaljer - men jungfrun framför verkligen storslagna krav: exempelvis ska en basilisk kyrka uppföras på platsen och Blandine måste avstå från sötsaker och kakor. Det talas redan om mirakel - vatten sägs ha strömmat "oförklarligt" från ett hål som grävts i ena hörnet av landet, men det var "snustorrt" när det strax därpå undersöktes av en något cynisk reporter vid *the Sunday Times*.

Fader Perard, församlingens präst, har reagerat med fientlighet inför händelserna. Enligt flickans mor uppmanade han henne att inte tro på vad dottern sa, och tillade att Blandine var en drömmare och "borde inte uppmanas att titta på för många helgonbilder". Deras grannar, vilka är lika lyckliga som vilka grannar som helst skulle vara med besvärande folkmassor som trängs kring deras hem, har reagerat med misstro. En av dem avfärdade Blandine som "en liten flicka som lider av epileptiska anfall". Inte heller har spektaklet vunnit favor hos biskopen i St Etienne, Monsignor Paul Poussot, i vilkens stift staden ligger. Han betecknar synerna som "småflicksdrömmier". "Alla som beger sig till La Talaudiere pga de påstådda synerna trotsar min uttryckliga vilja", dundrar han.

Kyrkans kyliga mottagande av den påstådda uppenbarelsen av deras heliga Guds moder kommer knappast oväntat. Detta beror delvis på en välgrundad försiktighet, men vi misstänker att den främsta orsaken är en stark anti-påvlig rörelse. I de meddelanden som Blandine vidarebefordrat, säger himlens drottning nämligen att hon föredrar att mässan läses på latin och att prästerna bär prästkappor. Detta är två av de viktigaste målen för den allt mer populära Traditionalist-rörelsen, under ledning av den bannlyste ärkebiskopen Lefebvre, vilken offentligt har uttalat sin avsky inför den 'modernisering' av de kyrkliga ritualerna som genomförts av ett flertal av de senaste påvarna. Men

7.
familjen Piegay trotsar den 'officiella' kritiken. "Gud är med oss. Vi är mer rättrogna än somliga präster", säger madame Piegay.

De första artiklarna om uppenbarelserna fanns i den franska tidningen *Liberation* den 13 och 14 april 1982. Den 16 rapporterade samma tidning om en egendomlig utveckling. Enligt ögonläkare i området hade det förekommit en jämn ström av pilgrimmer på återresa från påskvakan några dagar tidigare, som var i behov av behandling för olika grader av synskador. En ögonspecialist berättade om "allvarliga och ofta obotliga skador på näthinnan". Det verkar som om många av besökarna i La Talaudiere stirrade på solen under långa perioder, i förhoppning, förmodar jag, att få se ett 'solmirakel' liknande det som rapporterats från Fatima, när solen sades "snurra runt och sjunka" och vilket vissa ufologer har hävdad var ett UFO-fenomen.

Till sist den sorgliga fortsättningen: Den 18 april 1982 samlades åter folkmassor i hopp om att få bevittna den regelbundna veckoslutsuppenbarelsen. Istället uppenbarade sig gamle Jean Piegay utanför bakdörren och tillkännagav för folket, som trampade ner hans trädgård, att eftersom de inte visade tillräcklig vördnad, skulle HJM hädanefter visa sig endast i ostördhet i Blandines sovrum.

Källa: Fortean Times nr 38
Översättning: Lisbeth Årstad

BLINDA SOM SER I DET FÖRGÅNGNA

Enligt filosofie prof. James Parejko vid Chigacouniversitetet finns det starka bevis för att reinkarnation är ett faktum. Enligt honom är det mycket vanligt att människor minns tidigare liv så detaljerat, att det är ett under att inte reinkarnation accepteras allmänt.

Parjeko har lett experiment för att utreda om personer, som varit blinda från födseln, genom hypnotisk regression kan fås att uppleva tidigare liv. Anledningen till experimenten är enligt Parejeko: Om en blind person kan återuppleva minnen från ett tidigare liv där han/hon varit seende, genom att beskriva platser och händelser, borde inte detta vara ett bevis för att reinkarnation skett?"

Parjeko hypnotiserade tre blinda försöks personer och som han hade hoppats, kunde de återkalla minnen från tidigare inkarnationer. "De pratade om flimrande ljus, människor med gula tänder och märken i ansiktet... Hur kan en blind person uppleva sådant?" Vid ett tillfälle berättade en av försökspersonerna hur han tvingades se bort när solstrålar na reflekterades från juveler som bars av en rik person. Det är en typisk reaktion av en seende, helt utanför en blind erfarenhet. "Skeptikerna menar att försökspersonerna fått sina intryck från böcker de läst, men det tror jag inte på, säger Parjeko, Jag mötte en man som hade fått sin syn åter. När han såg mannen för första gången frågade han: "Vad är det där för ljusboll?" Hans idéer om vad månen var kom från sångtexter typ Moon River.

D. Scott Rogo
OMNI, Juni -84 A.S.

GALAXER AV ANTIMATERIA

ENLIGT DEN KONVENTIONELLA ASTRONOMIN BESTÅR UNIVERSUM BARA AV MATERIA OCH ANTIMATERIA SKAPAS TEMPORÄRT I OMRÅDEN AV KONCENTRERAD ENERGI, MEN KAN DET VARA SÅ, ATT DET FINNS LIKA MÅNGA GALAXER AV ANTIMATERIA SOM AV MATERIA ?

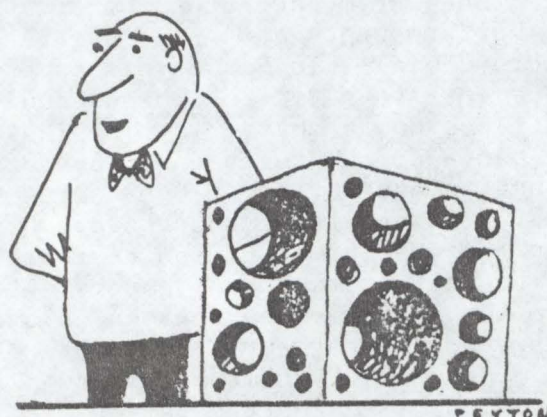
Denna udda idé har nu vunnit alltmer gehör genom två av världens främsta experter på gammastrålning och kosmisk strålning.

Floyd Stecker vid NASA-Goddard Space Flight Center och Arnold Wolfendale vid Durhamuniversitetet har studerat förekomsten av antiprotoner i partiklar av kosmisk strålning från rymden. Dessa anses traditionellt uppstå när snabba kosmiska strålar kolliderar med interstellärt material, men då stämmer inte längre det antal man finner vid olika energier.

Stecker och Wolfendale visar att denna fördelning är naturlig om antiprotonerna helt enkelt kommer från mycket avlägsna antigalaxer, med samma energidistribution som de protoner, som utgör merparten av den kosmiska strålningen i vår galax.

Stecker och Wolfendale förutsäger att antalet antiprotoner i förhållande till protoner skulle öka om man undersökte partiklar av högre energi och att en detektor som kan skilja på antiprotoner och protoner skulle kunna fraktas med rymdskytteln. De menar också att man bör söka antiheliumkärnor i kosmisk strålning. Det är praktiskt taget omöjligt att en antikärna kan skapas i en kollision i den interstellära rymden - men antiheliumkärnor skulle utgöra ett betydande inslag i partiklar av kosmisk strålning från galaxer av antimateria.

New Scientist, 24 maj, 1984. A.S.

BLIR ALLT SANNOLIKARE SOM RESULTAT AV NYA OBSERVATIONER OCH BÄTTRE DATASIMULERING. ENLIGT JACK O BURNS FRÅN UNIVERSITET I NEW MEXICO ÄR DET "HÅLEN" DÄR DET INTE VERKAR FINNAS NÅGRA GALAXER, SOM UTGÖR DEN STÖRSTA DELEN AV UNIVERSUMS VOLYM.

Alla astronomer som observerar universums storskaliga struktur ser inte lika många hål eller lika intressanta strukturer däremellan som Burns, men åtminstone vissa av hålen verkar ändå vara riktiga.

De första rapporterna om "tomrum" i rymden kom från Robert Kirshner och hans kollegor vid Michiganuniversitetet, som studerade den tredimensionella fördelningen av galaxer. De fann ett sfäriskt tomrum i konstellationen Boote, som var omkring 350 milj. ljusår i diameter. Senare förklarade man med teoretiska studier hur sådana tomrum kunde formas i det expanderande universum.

I stället för att studera enstaka galaxer har Burns och f.d. eleven David Batuski tittat på "supergalaxhopar" hopar av galaxhopar. Detta gav dem en betydligt storskaligare vy av universum. De fann några regioner, där det inte förekom några sådana superhopar, tydligen något liknande vad Kirshner fann i Bootes. De fann också ett böjt avsnitt

**universum - en
schweizer-
ost**

UNIVERSUM ENLIGT SCHWEIZEROST-MODELLEN

omkring 730 milj. ljusår långt. Detta område i konstellationen Pisces och Cetus verkar vara den längsta "i ett stycke sammanhängande struktur i universum". Studierna indikerar också att det mesta av det synliga universum verkar vara koncentrerat till bara en procent av volymen. Burns menar att detta inte nödvändigtvis behöver betyda att universum har mindre massa än vi trott, bara att den finns i hopar.

Burns arbete har nyligen påbörjats, men fördelningen av mycket stora hopar av galaxer har studerats under en längre tid av Neta Bahcall vid Space Telescope Science Institute vid John Hopkinsuniversitetet och hon är betydligt försiktigare i sin påståenden. Hon fann några utdragna sammansättningar av hopar och några områden där det inte fanns några stora hopar och bekräftade därmed tidigare arbeten, som visat att stora hopar tenderar att klumpa ihops sig mer än enstaka galaxer. Hennes studie visar emellertid inte på några utdragna jättetomrum som Bruns talar om. Hon menar att bara för att man inte kan se de tre eller fyra hopar man väntar sig inom ett visst område, betyder inte att där nödvändigtvis är tomrum.

Mycket av intresset kring universums storskalestruktur beror naturligtvis på att man där tror sig kunna finna svaret på vad som hände under de första ögonblicken av big bang. Burns säger att den observerade storskalestrukturen kunde ha orsakats av kvantumfluktuationer under den första 10^{-38} sekunden av universums historia. Datasimulering används för att spåra vad som hände därefter och fram till nutid.

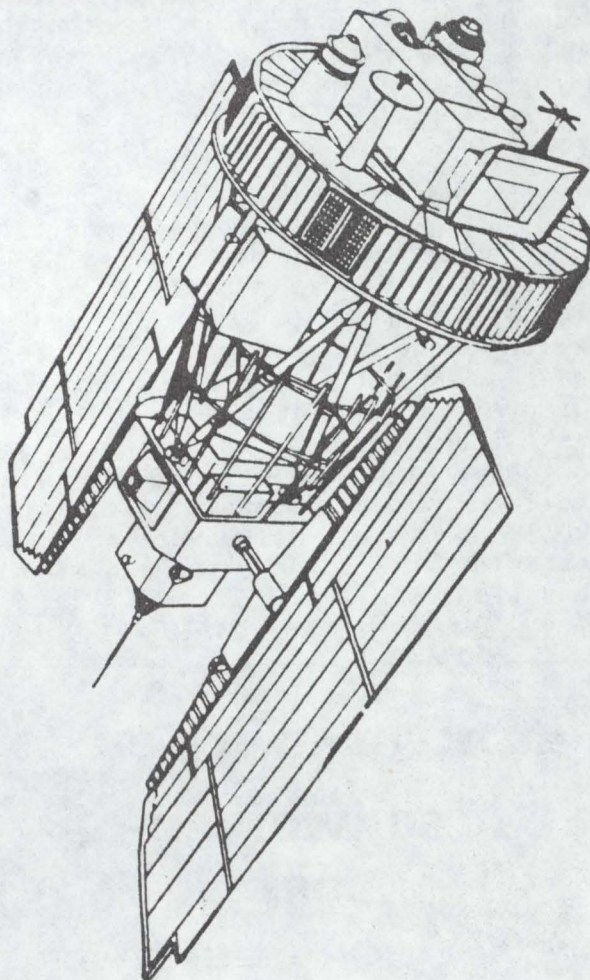
Ett tecken som tyder på, att man kan vara på rätt spår är att hål och stora tomrum på upp till 100 milj. ljusår uppträder vid den tredimensionella simuleringen, som handhas av Joan Centrella vid Texasuniversitetet och Adrian Melloth vid Chicagouniversitetet. De använder en modell, som initierades av den sovjetiske vetenskapsmannen Ya.B. Zeldovich. Även förenklade modeller kräver omfattande data kapacitet, Centrella och Mellotts modell kräver två till tre timmar på en Cray-1 superdator, och ryssarna har hamnat på efterkälken på grund av bristande datorresurser.

Centrella medger utan vidare att hennes modell är kraftigt förenklad för att underlätta beräkningarna. Den tar bara hänsyn till "mörkt material", som de hypotetiskt massiva neutriner och bryr sig inte om det synbara material som gas, stjärnor och människor. Neutrinos med en massa av

30 elektronvolt skulle vara av mycket stor kosmologisk betydelse och kanske utgöra flera stjärnmassor än de synbara stjärnmassorna. Ännu finns det ju emellertid inga bevis för att neutrinos med massa verkligen existerar. Huvudanledningen till att sådana partiklar används vid simulering, är att det är lättare att beräkna hur de påverkar varandra - men det finns alltså inga bevis för att universum innehåller sådan massa - om inte Centrellas och Burns modell resp. observationer i samverkan tolkas som bevis för att universum i själva verket domineras av massiva neutrinos.

Uppmuntrad av modellens överensstämmelse med Burns observationer - även om de två inte undersöker fördelningen av samma typ av materia - arbetar Centrella nu på ett ännu mer sammanfattat simulationsprogram. Tillsammans med Mellott och James Wilson vid Lawrence Livermore National Laboratory, utvecklar hon en datamodell, som arbetar med vanlig massa. Hon tror att modellen kommer att ta 25-50 timmar att köra för att kunna besvara sådana frågor som hur den visuella massan fördelar sig i universum.

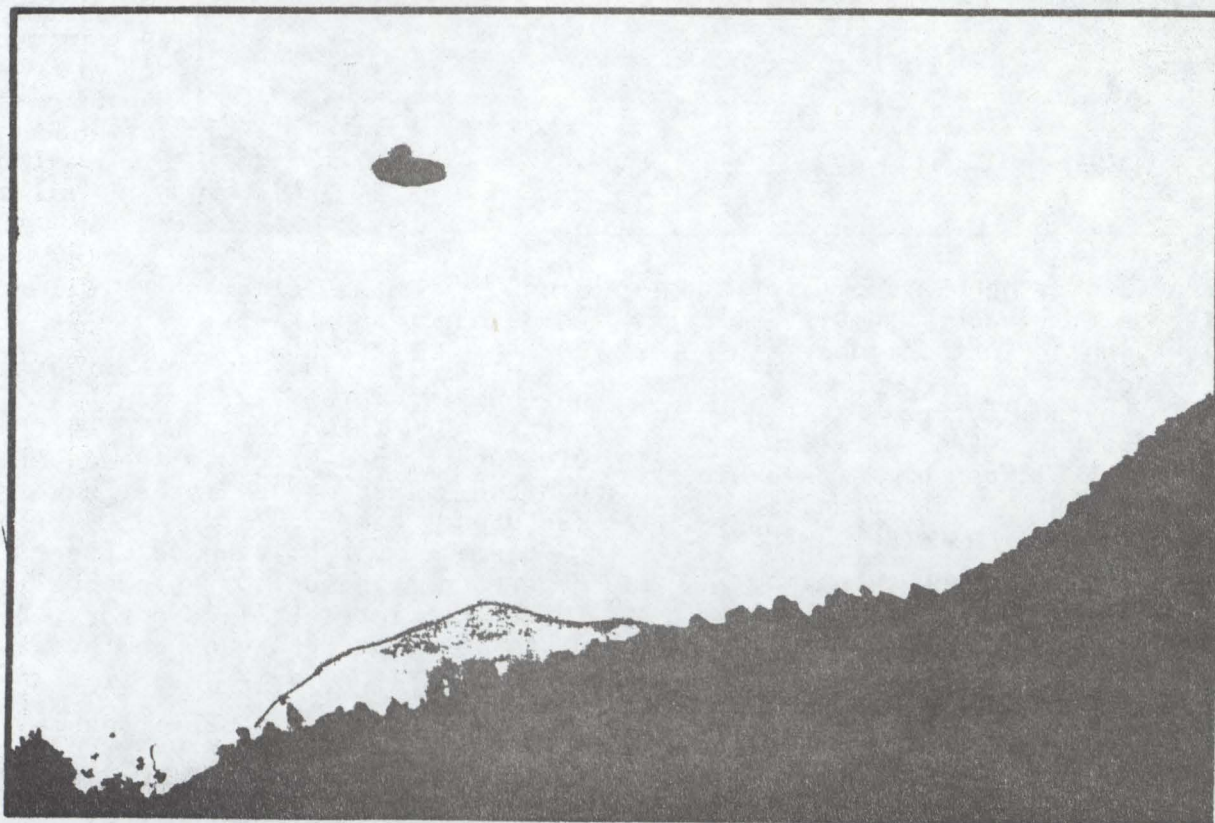
New Scientist, 24 maj, 1984. A.S.

UFO?

Underlige Foto-Objekter

Her er «UFO-bildet» som overrasker luftforsvarsstaben: — Dersom dette er en forfalskning, er den uhyre dyktig utført, sier oberstløytnant Einar Smedsvig. «Blinkskuddet» er tatt med et svært enkelt amatørkamera av Pål Kristian Vaag fra Aure på Nordmøre. I dag vil Luftforsvarets spesialstab på Rygge fingranske det underlige fotoobjektet.

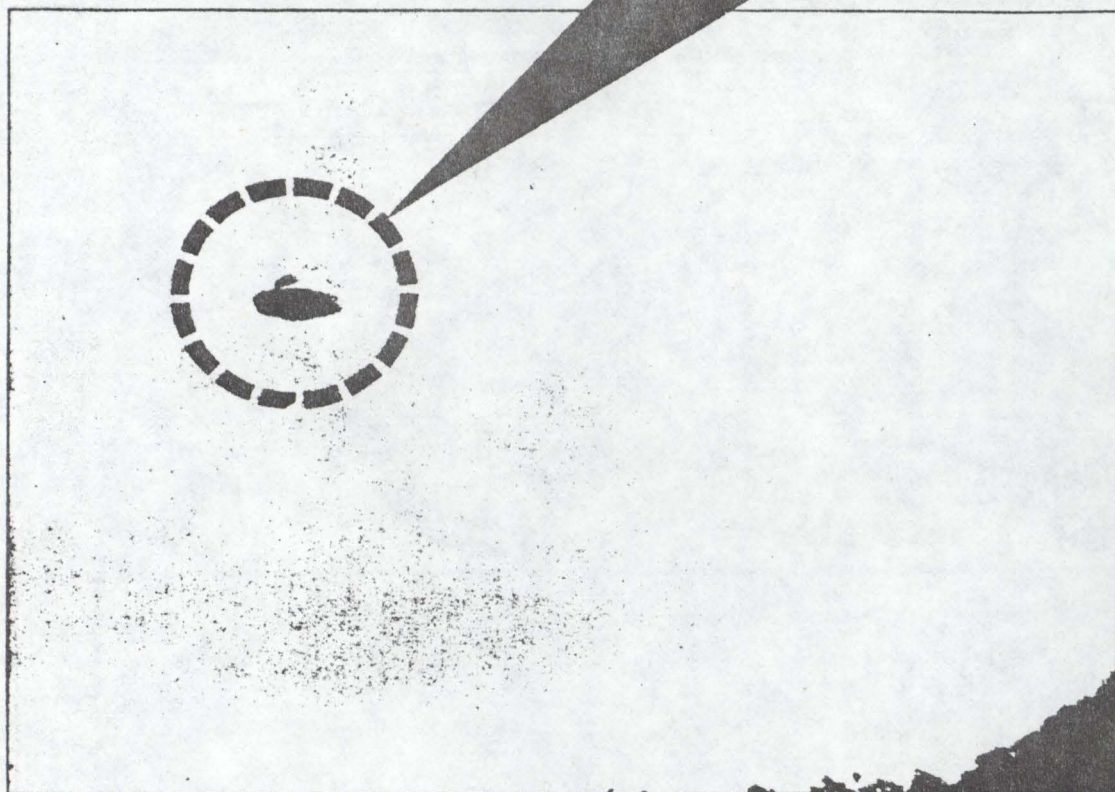
● SIDE 8

UFO BILDEN SOM ÖVERRASKAT DEN NORSKA FÖRSVARSSTABEN: — OM DETTA ÄR EN FÖRFALSKNING ÄR DEN OERHÖRT SKICKLIGT GJORD, SÄGER ÖVERSTELÖJTNANT EINAR SMEDSVIG.

TEFATET ÄR FOTOGRAFERAT MED EN MYCKET ENKEL AMATÖRKAMERA AV PÅL KRISTIAN VAAG FRÅN AURE I NORDMØRE.

UFO

på Nordmøre

Efter en första granskning av Vaags foto, menar man alltså på försvarsstaben i Norge, att bilden svårigen kan vara förfalskad. Överstelöjtnant Smedsvig, som har lång flygerfarenhet och är van att bedöma föremål i skyn, har låtit ett antal kollegor se bilden och slutsatsen är fortfarande densamma: Bilden kan inte utan vidare förkastas, som varande en förfalskning.

Smedsvig sticker inte heller under stol med, att han blev mycket förvånad, att han inte omedelbart kunde avgöra om bilden var fejkad.

-Om bilden är äkta och perspektivet stämmer, så är det flygande föremålet större än ett jaktplan och det befinner sig på avsevärd höjd.

- Mycket intressant tycker den norske ufo-forskaren Arne Børke. De flesta bilder avslöjas som förfalskningar på grund av att de är så dåligt gjorda. Den här bilden verkar äkta.

GRANSKAD I ELEKTRONMIKROSKOP

Den norska tidning Verdens Gang tog med bilden till Norges Tekniska högskola i Trondheim för att få den granskad med hjälp av ett förstklassigt elektronmikroskop. Inte heller där lyckades man avslöja bilden som en förfalskning.

Forskaren Jarle Hjelen vid NTH granskade bilden med scanning, en metod som tidigare visat sig fruktbar när det gäller att se ett fotos äkthet. I Danmark visade sig en bild med ett lysande streck helt enkelt vara en vätskedroppe som etsat sig in i filmen.

- Det är lite eller ingenting, jag kan säga om bilden, menar Hjelen, Elektron-avslöjar väldigt lite om bilden. Allting tyder alltså på att bilden inte

är något montage eller något eller trickad på något annat sätt.

Vaag berättar själv om hur det gick till när han tog fotot. Av en ren tillfällighet såg han farkosten utanför sitt hem vid Aure i Nord-Møre den 19 augusti 1983. Han tog bilden med en mycket enkel självjusterande kamera.

- Föremålet var omkring 10 meter i diameter och skinande. Det stod stilla i luften och inte ett ljud hördes. Så plötsligt sköt det iväg och försvann, säger han.

Ännu så länge står hans vittnesmål oemotsagt. Experterna kan inte tillbakavisa bilden och tidigare påståenden att det skulle röra sig om en väderballong menar man saknar grund.

- En väderballong stiger rakt upp och försvinner så långt ut i atmosfären att den till slut exploderar. Dessutom är den betydligt mindre än det föremål som Vaag beskriver.

SLUTSATS: Det rör sig om ett oidentifierat flygande föremål, ett UFO.

Källa: Verdens Gang 7 och 11 augusti -84 A.S.

SKED-BÖJAR-PARTYN

När McDonell Douglas-ingenjören Jack Houck ordnar ett party leks det inte "sätt svansen på grisen". I stället får varje gäst en sked och blir ombedd att ropa "böj, böj, böj". Inom ett par minuter, påstår Houck, genererar gästerna fysiskt en hetta i metallen, skedarna böjer sig, och ögonen ställs på skaft."

Enligt Houcks vän, ing. Walter Uphoff från Oregon, så är de som besöker hans fester ofta först skeptiska, men, för att citera hans 6-åriga barnbarn: "Men när hon såg hur enkelt det var, så böjde hon fem skedar den kvällen." Uphoff berättar att den japanska televisionen, som har nappat på detta med skedböjning, varje vecka sänder en show och uppmuntrar miljoner japaner att förstöra sina bestick hemma.

Houck påpekar att de mjuka silver-skedarna böjs fortast; på 2 minuter i motsats till 15 minuter för rostfritt stål. "På en kväll," berättar han, "Förstörde jag en hel uppsättning silverbestick som jag ärvt från mina farföräldrar. Jag slår vad om att de aldrig kunnat föreställa sig att de skulle göra vetenskapen en tjänst."

Men framtiden i skedböjning ligger i rymden, tillägger han. Han hoppas kunna inbjuda rymdskyttelpassagerare till sin nästa fest. Men tänk efter, säger han, om astronauterna vore sittande därute i rymden utan skiftnyckel, så skulle de kunna ordna ett litet party och böja metall för att göra en nödvändig och livsviktig reparation." Under de senaste 2 åren har Houck ordnat mer än 105 skedböjarfester för 2000 människor. Gästerna, vilka inkluderar doktorer, lärare och truckförare får höra talas om festerna genom bekanta och bekantas bekanta eller genom annons i lokaltidningen. "Det är gratis", säger han.

Källa: OMNI, maj, 1984
Peter Rondinone

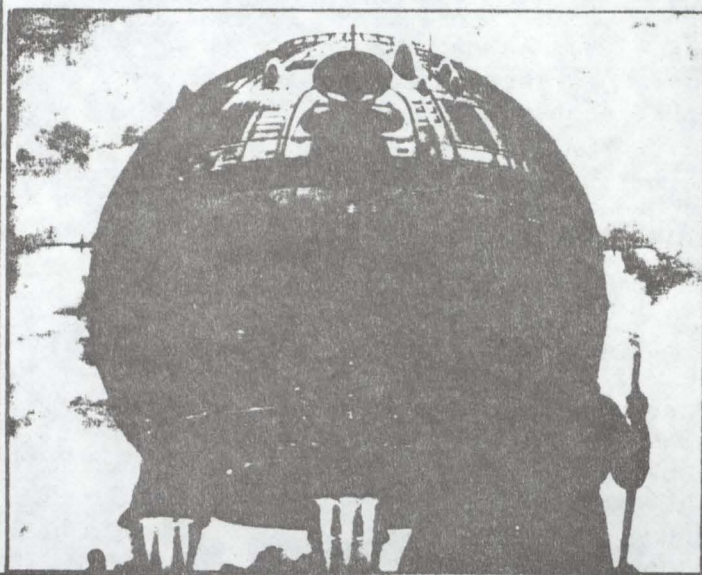
DUCKA DARTH VADER!

DET AMERIKANSKA FÖRSVARET HAR TAGIT FRAM ETT NYTT ANTI-PANSARVAPEN, SOM MAN FÖRLEDS TRO ATT LUCAS ELLER SPIELBERG TROLLAT FRAM FÖR FJÄRDE DELEN AV STJÄRNORNAS KRIG.

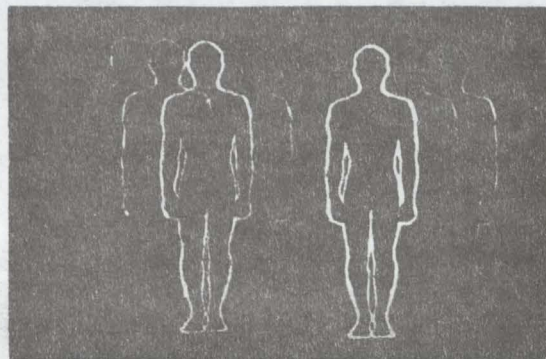
Ett flygplan släpper ned vapnet, som i luften letar efter något att spränga, där det hänger i sin fallskärm.

Om det hittar något släpper det skärmen, aktiverar en motor och spränger målet. Om det inte hittar ett offer landar det och ligger i "dvala" med sina sensorer sökande i veckor om så behövs tills något kommer i närheten. En raketmotor gör att vapnet startar och sätter kurs mot offret, som inte har någon chans att undkomma.

Jörgen Stenkvist

VÄLKOMMEN TILL VÅRA UFO-
TRÄFFAR VARJE ONSDAG I
KLUBBLOKALEN!

NÄRA-DÖDEN-UPPLEVELSER HOS BARN

Vuxna är inte ensamma om att ha nära-döden-upplevelser. En 7-årig flicka från Washington var nära att drunkna i en simbassäng och fördes snabbt till sjukhusets intensivvårdsavdelning. Hon sjönk i djup koma och då hon efter 3 dagar återfick medvetandet berättade hon följande: "Jag var död. Sedan var jag i en tunnel. Det var mörkt och jag var rädd. Jag kunde inte gå." En dam som hette Elizabeth uppenbarade sig för att följa henne till himlen, sa hon. När de kommit dit mötte hon sina döda far-föräldrar, en död faster och "den himmelske Fadern och Jesus". När hon tillfrågades om hon ville träffa sin mamma igen svarade flickan ja och vaknade i sjukhussängen.

Barnläkare Melvin Morse återgav denna berättelse i "American Journal of Diseases of Children" (ung. Tidskrift om sjukdomar hos barn) och det är den första nära-döden-upplevelse hos barn som står att läsa om i litteraturen. Dr. Morse noterade att flickan var mormonskt uppfostrad och tror på ett liv efter detta, inkl. ett himmelskt kungadöme där de döda återförenas med de sina.

Han har sedan intervjuat många barn som gjort liknande "resor" efter dramatiska olyckor. En flicka berättade att hon blivit utskäld i ett klassrum i himlen; en annan bars på en ljusstråle genom en lång, mörk tunnel. Barnläkaren tycker att läkare som brukar skaka på axlarna åt sådana här berättelser och betrakta dem som fantasier, borde lägga mer vikt vid nära-döden-fenomenet.

Källa: OMNI, maj 1984
Robert Brody

Rekord — sju månader i rymden

MOSKVA (UPI-Expressen). De tre ryska kosmonauterna ombord på rymdstationen "Saljut 7" firade sitt uthållighetsrekord — 212 dygn i rymden — genom att utföra några astrofysiska experiment.

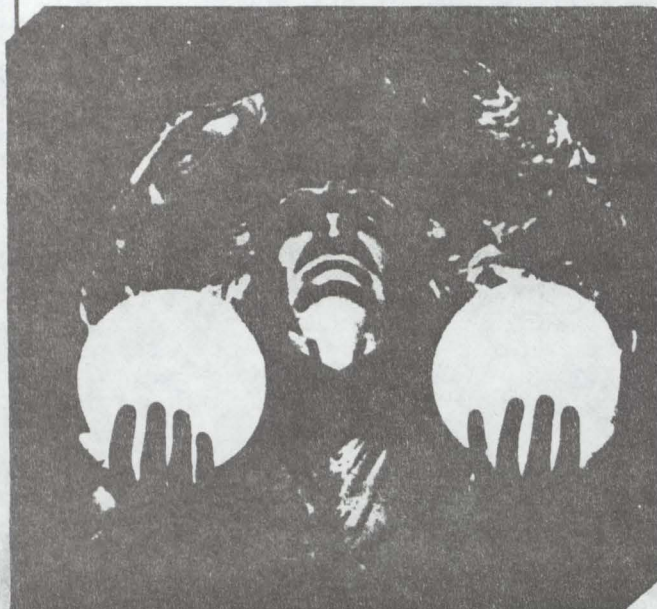
FRÄMLINGAR IBLAND OSS

Känner du någon som jämt använder vardagliga saker fel? Ändras hans humör när du sätter på mikrovågsugnen? Äger han en mängd exotiska högtekniska grejer? Och sitter han i evigheter böjd över nyhetsblad, tidskrifter, vetenskapliga tidningar och postorderkataloger?

Ta dej i akt. Dessa tecken kan betyda en skickligt maskerad "utomjording" påstår Brad Steiger tillsammans med sin fru Francie, medförfattare till "The Star People", (ung. Folket från stjärnorna) en bok som handlar om jordbor som avkomlingar till främmande varelser. Brad Steiger tror att mänskligheten faktiskt kan vara en slags "biologilab-projekt" åt någon avlägsen boende civilisation, som skickar observatörer för att lära sig vårt sätt och för att samla information om oss. "De vill se om vi utvecklas vetenskapligt, tekniskt och andligt", tror han.

Vad ska man göra om man stöter på en frånvarande, lite underlig typ, som äter pommes frites med sked eller metodiskt snabbläser sig igenom en hög tidskrifter? "Eftersom den främmande varelsen vore här enbart som observatör", säger Steiger, "så gör ingenting!" Jag skulle inte vilja att Ku Klux Klan började jaga de som var annorlunda."

Källa: OMNI, maj 1984
Eric Mishara

SOVJETISK NÄRKONTAKT

FÖLJANDE INTRESSANTA TREJDJEGRADARE FRÅN SOVJET UTSPELAS PÅ MORGONEN DEN 4 MARS 1979 I CHEMYAKHOV, 96 KM VÄST OM KAUNAS. RAPPORTEN PLOCKADES URSPRUNGLIGEN UR ETT ARKIV UPPSATT AV PROFESSOR FELIX ZIGELS FJORTONMANNA UNDERSÖKNINGSTEAM.

Teknikstuderande Alexandr Podkopaev upptäckte två mystiska kupoler i ett fält 500 meter bort.

Han sprang mot dem och en av dem lyste upp med ett violett sken "likt en kvicksilverlampa" - lyfte rakt upp och for iväg. I skydd av undervegetationen kröp han närmare den kvarvarande kupolen.

"Där fanns fyra små varelser, likt dvärgar, stående utanför ett flygande tefat, som svävade ungefär en meter ovanför markytan. De hade långa kroppar, långa armar och korta ben. Alla fyra var upptagna med att sprida ut några skinande metalliska föremål på marken - som om man höll på att sortera dem innan man bar tillbaka dem till sin farkost."

"De bar något som liknade gröna rymdräcker med spetsiga silverblå hjälmar."

"Plötsligt, precis som om de känt min närvaro, vände de fyra sig om och tittade på mig. En sorts andningsmask täckte deras munnar och näsor. Deras stora röda ögon var täckta av skyddsglasögon. Jag stelnade till.

Den längsta av de fyra höjde sin arm, som till en hälsning. Hans arm var så lång, att den fördubblade hans längd. Han såg så lustig ut, att jag var tvungen att skratta."

"Sekunderna senare försvann de bara in i kupolen. Jag kunde se konturerna av deras kroppar genom den transparenta sfären. Farkosten tycktes sedan svepas in i ett violett sken och flög därefter iväg."

Undersökningar gjorda av Zigels assistent Lyudmilla Petrova gav till känna ett annat ögonvittne till händelsen - en skollärare som hade sett de fyra små männen från en annan vinkel. Tre ytterligare vittnen hade också sett ett UFO skjuta upp från fältet.

DAVID WEBB, VICE ORDFÖRANDE I AMERIKANSKA MUTUAL UFO NETWORK (MUFON), HAR ANALYSERAT NÄRA 2.000 NÄRKONTAKTER MED HUMANOIDER. "DE FLESTA TILLHÖR DVÄRG-

TYPEN." DEN VERKAR VARA FRÅN EN HALVMETER TILL EN METER LÅNGA, VANLIGTVIS BÄR DE HJÄLMAR OCH METALLISKT SKINANDE DRÄKTER.

"DET VERKAR SOM OM DE SMÅ MÄNNEN FORTFARANDE JÄKLAR MED OSS..."

National Enquirer, 13 maj, 1980, 16 okt. 1979.

Översättning: Jörgen Stenkvisst.

FALLET

WOLSKY

ZIGEL HAR OCKSÅ UTRETT FALLET JAN WOLSKY, EN 77-ÅRIG POLSK BONDE. FALLET BESKRIVS AV ZIGEL SOM DEN MEST VÄLDOKUMENTERADE RAPPORTEN OM ETT MÖTE MED HUMANOIDER I KOMMUNIST-BLOCKET.

Wolskys redgörelse har styrkts med lögn-detektor och två gånger genom att använda hypnos.

Den 10 maj, 1978, åkte Wolsky med sin hästdragna kärra genom en skog nära sin hemstad Emilcin, 145 km sydost om Warszawa.

"Plötsligt fick jag syn på dessa två små män uppe vid vägkanten", erinrade han sig.

"Deras ansikten var grågröna till färgen. De hade stora sneda ögon och deras simhudstäckta händer var också gröna. De bar små heltäckande dräcker."

Varelserna hoppade ner i hans kärra och tecknade åt honom att fortsätta och sedan ta av från vägen.

"Där, i en glänta, fanns en stor sak liknande en buss, det var bara det, att den svävade mitt i luften upp och ned, som

en båt på havet och den snurrade lätt. Min märr blev orolig."

Wolsky leddes till farkosten.

"Rätt som det var, susade en plattform ned. Vi klev på den och blev förda upp i den här saken. Inuti var farkosten "mörk och tom".

"Det fanns öppningar i väggarna och jag kunde se "stänger som vred sig som vassinniga". Där fanns en massa fåglar från skogen, som verkade paralyserade."

Två varelser till dök upp och tecknade åt honom att ta av sig kläderna, vilket han gjorde.

"Sedan kom en av de små männen fram mot mig med något sorts instrument som klickade. De rörde sig runt mig med detta instrument och jag fick lyfta armarna och vända mig, precis som om de tog bilder."

"Sedan visade de att jag kunde klä på mig, vilket jag gjorde. De rörde sig inte så jag gick till dörren, vände mig om och tog av hatten och sa:

- Adjö på er.

De bockade tillbaka och log."

Plattformen tog honom ned till marken och han återvände hem.

Ryktet om denna händelse spred sig snart och undersökningsgrupper började anlända. Det fanns tre vittnen som sett ett "flygande skepp" lyfta från skogen och ge sig i väg.

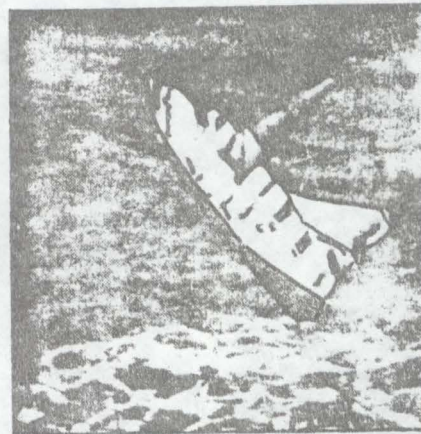
Lokala byinnevånare sade att de funnit fågelfjädrar vid den påstådda landningsplatsen och "små gröna män" hade observerats i andra delar av regionen under efterföljande månader.

Wolsky visade sig vara klar i huvudet och hade god syn och hörsel. Han är helnykterist.

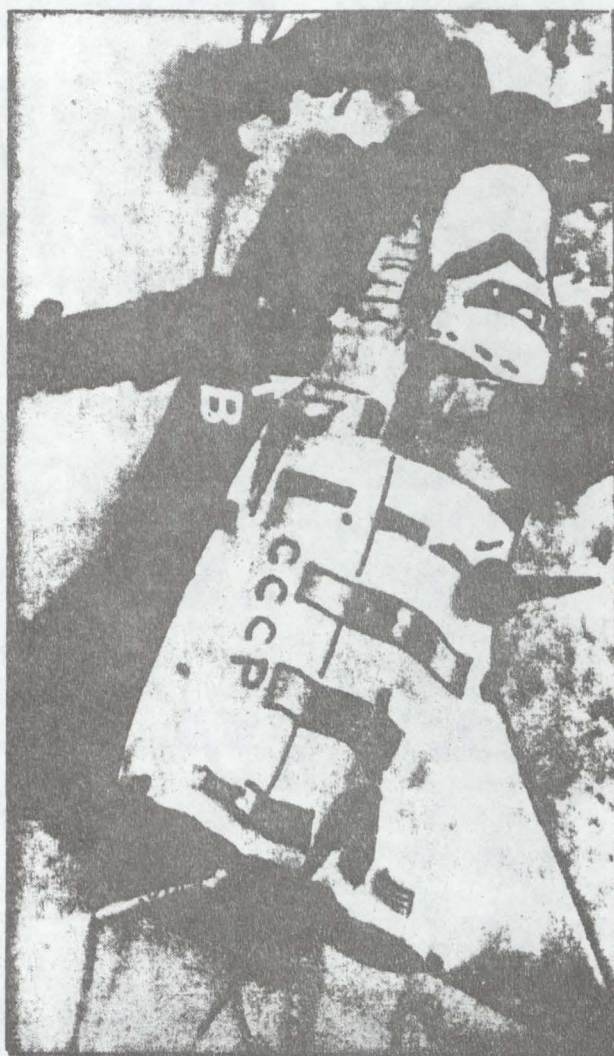
National Enquirer, 29 april, 6 och 20 maj, 1980. Övers från *Fortean Times*.

Översättning Jörgen Stenkvis.

* FALLET WOLSKY FINNS BESKRIVET I DETALJ I UFO-INFORMATION NR 6, 198

Här lyfts skytteln upp ur Indiska Oceanen. Australiska flygvapnet tog bilden.

Första bilderna på Sovjets rymdskyttel

HUMANOIDEN I

VILVORDE

AV JEAN-LUC VERTONGEN

DEN HÄR RAPPORTEN UNDERSÖKTES OCH BEARBETADES AV MONSIEUR VERTONGEN FÖR SOBEPS (SOCIETE BELGE D'ETUDE DES PHENOMENES SPATIAUX) OCH BESKREVS I DERAS TIDNING INFORESpace NR 18. FALLET BESKREVS ÄVEN I FLYING SAUCER REVIEW 1974.

Fallet, som har blivit mycket noggrant undersökt inträffade i Vilvorde, en industristad i Flandern drygt 12 km nord-nordost om Bryssel i Belgien.

Ögonvittnet gjorde observationen från bottenvåningen i sitt hem, ett enkelt hus mot gatan, omgivet av avskiljande murar. Bakom huset ligger en trädgård på ungefär 72 kvadratmeter och med tre vitmålade höga murar. Bakom den bakre muren ligger en stor egendom som ägs av ett kloster ur Ursuline-systrarnas orden.

Vittnet har bett om att få vara anonym. Observationen ägde rum i mitten av december 1973 och har undersökts noga av SBEPs sedan dess. Händelsen kom bara ett par dagar efter en intressant nära-landning i Boondael. Vädret var vid en aktuella tidpunkten väldigt kallt, även om det inte längre fanns någon snö och en stark vind blåste över området.

Vittnet, Monsieur "V.M." var då 28 år och han och hans fru låg och sov. Vid klockan 2.00 på natten gick han upp för att gå på toaletten, som ligger på en liten yttre gård i anslutning till köket.

För att inte störa sin fru smög han ut i mörkret med en ficklampa. När han kom ut i köket hörde han utifrån ett ljud, som lät som när en skyffel skrapar i marken och genom en springa i vänstra kanten av gardinen märkte han hur ett grönaktigt ljus sipprade in. Han jämför det med det diffusa skenet från en akvarielampa.

Medveten om att hans trädgård vanligtvis skulle vara försänkt i totalt mörker vid denna tidpunkt och nyfiken på ljudet, gick han fram till fönstret och när han sårade gardinen fick han se en häpnadsväckande syn.

I andra änden av den lilla trädgården fanns en liten varelse, ungefär 1 meter och 10 centimeter lång, som bar en skinande heltäckande dräkt och som utsände

ett grönaktigt sken.

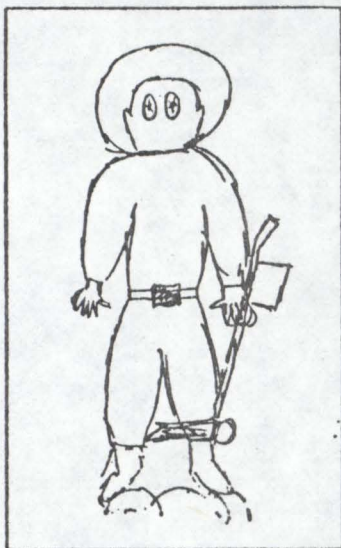
Varelsens rygg var vänd mot honom i trekvartsfigur. Den var normalt byggd och huvud, armar och ben såg normala ut. Hans gröna uniform skimrade intensivt och vittnet jämförde det med materialet i stoppningen hos vissa bilar typ buggy (plast med metallpartiklar).

Varelsens huvud skyddades av en genomskinlig hjälm och från baksidan av den klotformiga hjälmen ledde en tub ned till en sorts rektangulär "ryggsäck". "Ryggsäcken täckte varelsens rygg från skulderbladen till midjan. All apparatur var av samma typ som uniformen.

Kläderna såg ut att vara helt utan sömmar, inga knappar, blixtlås eller fickor. Vittnet lade märke till ett bälte. När varelsen rörde sig kunde han se, att den i midjehöjd på buken hade en liten skarpt röd fyrkantig box, som lyste och gnistrade. Bältet var cirka 3-4 centimeter brett och den lilla "boxen" var ungefär 8 centimeter lång och 4 centimeter bred (vi måste tillägga att måtten är mycket ungefärliga).

Boxen utsände ett konstant rött sken.

Varelsens byxor, nedre delen aningen pösiga, var nedstoppade i små, tätt

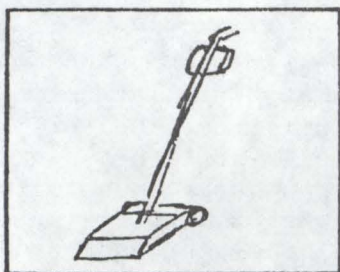

åtsittande stövlar, vilka gick i samma stil som resten av uniformen. Inga detaljerade drag av varelsen var synliga. Hans händer liknade en människas men mindre proportionerliga. Varelsen hade handskar och ärmarna på hans dräkt satt hårt åt vid handlederna och var lite pösiga precis som byxbenen. När man såg det bakifrån, var huvudet runt och svart och "V.M." antog att främligen måste ha kort hår.

En upplyst gloria omslöt honom från huvud till fot och lyste även delvis upp marken och muren på hans vänstra sida. Varelsen arbetade tyst och vittnet kunde inte upptäcka någon andning hos honom.

I sina händer höll varelsen ett instrument, som mycket liknade en dammsugare eller min-detektor, som han sakta förde fram och tillbaka över en hög tegelstenar som vittnet hade samlat vid ena ändan av trädgården några dagar tidigare. Instrumentet hade ett långt skaft som var krökt i ena änden, som ett handtag med en liten rektangulär box under.

Själva "detektorn" bestod av en tjock rektangulär platta med främre delen vinklad. Bakre delen bestod av en cylinder med ungefär samma diameter som tjockleken på plattan.

Skaftet var förbundet med instrumentet mellan dessa två delar. Färgen var identisk med varelsens uniform. Vittnet hörde inget ljud och såg heller inget ljus från den.

Vittnet märkte att den lilla figuren hade svårigheter att röra sig. Den rörde sig långsamt med en vaggande gång och böjde knäna endast en aning.

Hans hållning verkade "tung". Det var nu som "V.M." använde sin ficklampa och lyste ett par gånger mot ändan av trädgården.

Humanoiden vände sig då om och det verkade som om nacken inte var rörlig. För i stället för att helt enkelt vända huvudet, vände den hela kroppen. Då, för första gången, fick vittnet syn på den mystiska besökarens mörka ansikte.

Varken näsa eller mun var synliga. Allt han kunde se var ett par aningen spetsiga öron. Ögonen var ovala och gula till färgen, ovanligt stora och klara och omgivna av en grön rand. På ögats iris syntes små svarta och röda ådror. Pupillen var svart och något oval. Ibland kom ögonlocken över ögonen och samtidigt blev ansiktet helt svart för några ögonblick. När ögonen var öppna, var dessa ögonlock helt osynliga.

När varelsen nu stod där öga mot öga med vittnet, hållande sin detektor i vänster hand, verkade ufonauten svara på ficklampans ljussignaler genom att höja sin hand och göra V-tecknet med pek- och långfinger. Därefter vände han sig om igen och med sin karaktäristiska gång och med lätt svängande armar gick den rakt mot den bortre muren.

Framme vid muren placerade varelsen en fot mot den och utan minsta tvekan satte den dit även den andra och gick rakt upp på muren utan någon annan ändring på gången än att den nu höll benen stela.

Under den här häpnadsväckande förflyttningen fortsatte varelsen med samma armrörelse och höll fortfarande sitt instrument i samma läge som när han var på marken. Väl uppe på murkrönet (ungefär 3 m högt) fortsatte den i en båge för att ta sig ned på andra sidan muren på samma överraskande sätt.

fortsättning nästa nr.

Artikeln är hämtad ur "Encounter Cases from Flying Saucer Review"

Översättare: Jörgen Stenkvisst

JORDENS HETA SYSTER

VENUS KALLAS OFTA FÖR JORDENS SYSTERPLANET EFTERSOM DEN HAR UNGEFÄR SAMMA STORLEK OCH TÄTHET OCH DESSUTOM ÄR VÅR NÄRMASTE GRANNE I RYMDEN. MEN HUR LIKA ÄR DEN UR GEOLOGISK SYNVINKEL?

Venus antas, liksom Jorden, vara upphettad av sönderfallet från långlivad radioaktiv strålning. På jorden visar sig denna inre hetta vid oceanryggarna där het magma väller upp och bildar ny jordskorpa under vattnet. Om den venusianska jordskorpan också består av rörliga plattor eller, som är fallet med Månen, Mars och Merkurius, där den utgörs av en enda sammanhängande platta, är fortfarande ett frågetecken. Många bevis pekar nu på att vulkaner är största orsaken till hettan på Venus. Vissa av dessa är mycket stora och fortfarande aktiva.

De flesta av bevisen för detta kommer från Pioneer Venus, som legat i omloppsbana runt planeten sedan december 1978. Radardata från rymdsonden har gett material till forskarna, som nu arbetar med topografiska kartor av nästan hela ytan och även kan föreställa sig hur vissa delar ser ut.

Enligt Harold Masurska vid US Geological Survey, verkar bergsområdena Beta Regio, Phoebe Regio och Atla Regio delvis bestå av vulkaner.

De två högsta topparna i Beta Regio påminner om de jordiska "sköldvulkanerna" som Mauna Loa och Kilauea på Hawaii - de är breda med svagt sluttande bergssidor. Tillsammans är bergen i Beta Regio nästan 2.200 kilometer i omfång, mycket större än de hawaiianska. Om man förutsätter att de verkligen är vulkaner, är de förmodligen solsystemets volymmässigt största i sitt slag. Dessutom verkar det, enligt radarbilderna, som om topparna inom Beta Regio varit aktiva nyligen enligt Masursky; intensiv ljusstrålning som kommer från bergstopparna kan tolkas som unga lavaströmmar, eftersom det ljusa på radarbilderna indikerar

en relativt ojämn, ringa försliten yta. Inga liknande stråk med sådan strålning syns i de mindre vulkaniska strukturerna vid Atla Regio, men den skarpa koniska formen tyder på att de kan vara unga vulkaner.

Hypotesen stöds av en analys av Venus' gravitationsfält, som mäts genom att registrera små störningar i Pioneer Venus omloppsbana. Beta Regio och Atla Regio är områden med onormalt stark gravitation, satelliten dras nedåt något, när den passerar över dem. På jorden kallar man onormala positiva gravitationella förändringar för "heta punkter" i magman, där magman väller upp mot ytan och, enligt Masursky, är de största avvikelserna vid just unga vulkaner.

Inget av detta bevisar naturligtvis att vulkanerna på Venus är aktiva. Rymdsonden Voyager bekräftade ju att jupitermånen Io var vulkanisk, genom att fotografera ett utbrott i pågående. Detta är emellertid inte möjligt på Venus på grund av de tjocka moln av svavelsyra, som döljer ytan. Atmosfären innehåller dock i sig själv indirekta bevis för vulkanisk verksamhet, i form av bunden svaveldioxid, som oxideras under inverkan av solljus och sedan hydreras och bildar svavelsyra. Mängden av svaveldioxid är överraskande hög, enligt Ronald G. Prinn vid Massachusetts Institute of Technology, eftersom analyser av jordprover från de ryska landningsfarkosterna Venera 13 och 14 visar att den venusianska ytan innehåller höga halter av kalk, som lätt reagerar med svaveldioxid och då borde "suga ut" den ur atmosfären. Eftersom det finns en sådan "svavelsug" måste det också finnas något som avger svavel. Detta något kan vara svaveldioxid som kastats ut i atmosfären vid ett vulkanutbrott.

Ett sådant utbrott kan ha skett så nyligen som 1978, enligt Larry W. Esposito, vid

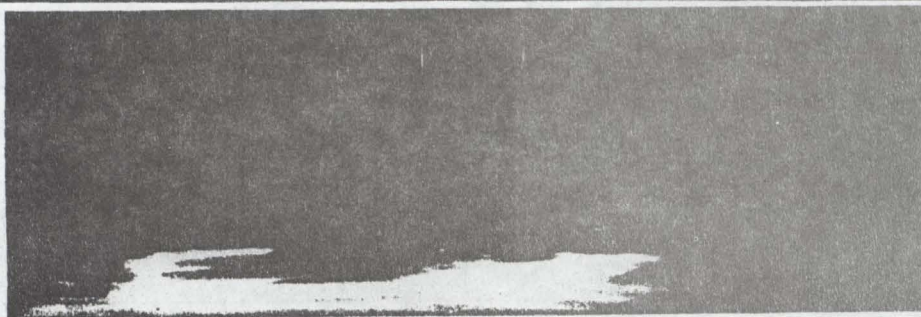
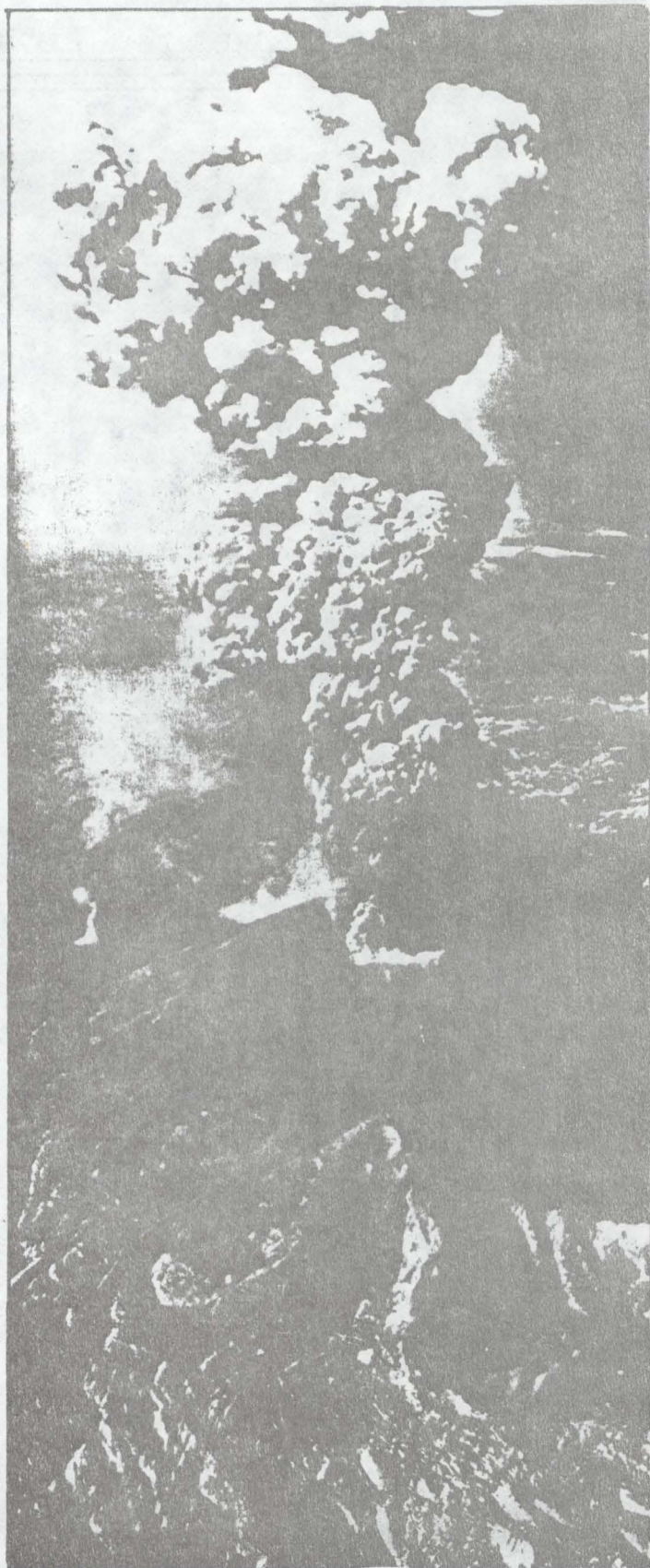
Coloradouniversitetet i Boulder. Bevisen kommer från Pioneer Venus spektrometer för ultraviolett strålning, som har mätt upp mängder med svaveldioxid i atmosfären ovanför molnen (molnen släpper inte igenom ultraviolett) på en höjd av 70 kilometer. När Pioneer Venus lade sig i omloppsbanan 1978, upptäckte Esposito och andra forskare till sin förvåning, att koncentrationen av svaveldioxid var 50 gånger högre än väntat. Sedan dess har emellertid koncentrationen minskat med 90 procent.

Detta tyder, enligt Esposito, på att ett stort vulkanutbrott kastat upp svaveldioxid i atmosfären strax innan Pioneer Venus anlände till planeten. Svaveldioxiden har sedan reagerat foto kemiskt och bildat svavelsyra, som gradvis fallit ut i molnlagret. Om denna hypotes är riktig, kan man vänta sig att finna dimmor av svavelsyra. En polarimeter (som mäter hur ljudet sprids av partiklar i atmosfären) på Pioneer Venus har faktiskt upptäckt en sådan dimmbildning, som gradvis har upplösts. Larry D. Travis vid Goddard Institute for Space Studies har visat att koncentrationen av spraydimmorna minskat med 90 procent sedan mätningarna påbörjades.

Espositos beräkningar visar att det förmodade vulkanutbrottet 1978 måste ha varit betydligt kraftigare än till och med Krakatau för att kunna avge denna mängd svaveldioxid till en höjd av 70 kilometer.

Om Venus har aktiva vulkaner måste den också ha en mantel som rör sig konvektivt. På Jorden är manteln stark nog att förflytta kontinenta- och oceanplattorna. Något liknande har man ännu inte funnit bevis för på Venus, men vissa forskare menar, att det helt enkelt beror på radarns ännu så länge alltför dåliga upplösning. En amerikansk radar med bättre upplösning ska börja kartlägga Venus år 1988 och kanske får vi då svaret på om Venus liksom jordens yta bärs upp av kontinentalplattor.

Scientific American, juni 1984
Acke Svensson

BRASILIANSKT ADAMSKI-FALL

av dr. W. Buhler

"TVÅ MÄN HOPPADE NER FRÅN FARKOSTEN OCH KOM EMOT HONOM, BÅDA SÅG UT PRECIS SOM MÄNNISKOR, HAN BLEV RÄDD EFTERSOM HAN VAR HELT ENSAM PÅ STRANDEN. HAN RESTE SIG UPP, MEN TROTS ATT PANIKEN VAR NÄRA ATT GRIPA HONOM BLEV HAN ÄNDÅ STÅENDE KVAR PÅ SAMMA STÄLLE...

Det hände en kväll under den brasilianska "vintersäsongen" 1957 - i juni eller tidigt i juli när professor Guimaraes var på tjänsteresa i kuststaden San Sebastio, belägen nordost om Santos vid atlantkusten i staten Sao Paulo.

Han hade just avslutat sin middag och tog sig en promenad på stranden. Klockan var 9.00 eller 9.15 på kvällen.

Himlen var grå och molnig. Det fanns ingen bänk inom synhåll, så han satte sig i sanden med benen uppdragna och betraktade den mörka havsytan. Plötsligt upptäckte han hur havsytan i riktning mot Ilha Bella blev ljusare (Ilha Bella är en ö mitt emot Sao Sebastio) och därefter sköt en vattenstråle upp ur havet, som en val som blåser ut vatten. Nu såg han också en underlig farkost, som såg ut att vara på väg mot stranden. När den var framme sköts två sfäriska landningsställ ut. Han lade särskilt märke till att det var två sfärer och inte vanliga bojer.

ADAMSKI-BESÄTTNING

Två män hoppade ut ur farkosten och kom emot honom. Båda såg ut precis som vanliga människor. Han blev rädd, eftersom han var ensam på stranden. Han ställde sig upp men trots att han kände paniken komma krypande blev han ändå stående på samma ställe och inväntade dem. Nu kunde han också se att det var långväxta män, över 1.80 cm, med långt blont hår, ljus hud och ljusa ögonbryn. De var klädda i gröna overaller, tätt åtsittande över bröstet och vid vrister och handleder. Deras ögon var ljusa och "lugna".

Professorn frågade dem på portugisiska om det var något fel på deras farkost, eller om de sökte någon viss person. Han fick inget svar på sin fråga, så han upprepade den på franska, engelska och slutligen italienska, men fortfarande utan att få något svar.

BJUDEN ATT GÅ OMBORD

Det som sedan hände, var att han fick intrycket att de bjöd honom ombord på sin farkost. Han vet inte hur han fick just det intrycket, men säger, att det helt enkelt var vad han trodde de ville och att de använde någons slags telepati och att han senare upptäckte att de även talade på vanligt sätt.

Han säger, att han aldrig tidigare ägnat en tanke åt sådant som "flygande tefat" och eftersom han är en upptagen man, inte visste någonting om detta ämne. Deras farkost verkade emellertid vara en av dessa "tefat" och fortfarande med känslan av att de bjöd honom ombord, bestämde han sig för att han ville veta vad det hela rörde sig om och kände en oemotståndlig önskan att se vad som fanns inuti deras maskin.

En av männen gav sig av i riktning mot "tefatet" och utan att tveka följde Guimaraes efter honom, följd i sin tur av den andra mannen.

När de kom fram till farkosten, hoppade den första mannen lätt och utan ansträngning in i den, medan Guimaraes var tvungen att använda båda händerna för att ta sig uppför stegen.

I ingången till farkosten stod en tredje man. När de kommit in kom mannen vid dörren fram till dem och dörren

stängdes.

Professorn befann sig nu i ett starkt upplyst rum och han kunde se att det fanns flera liknande.

RESAN

När farkosten höjde sig från marken lade professorn märke till, att det blev vattnet på fönsterventilerna, som om det regnade. "Regnar det?" frågade han och en av besättningsmännen svarade honom telepatiskt att det inte var regn, utan att vattnet på ventilerna producerades av den del av farkosten som roterade. Runt "tefatet" fanns ett "strål-filtrerande" rör, som enligt en av männen framställde semivakuum i alla dess delar.

När han kikade ut genom ventilen, såg han en vidsträckt svart zon runt omkring, där stjärnorna lyste med ett intensivt sken. Sedan kom områden där stjärnorna blev allt fler och mycket

ljusstarka om-växlande med mörka områden med färre stjärnor. Därefter passerade de genom ett bälte med violett-färgad atmosfär och efter detta ett liknande bälte med violett skymning och strålning ljus. Vid detta tillfälle kände professorn hur farkosten skakade kraftigt och han visade öppet sin rädsla. En av männen sade då till honom att maskinen just hade lämnat jordens atmosfär.

Under resan frågade han dem varifrån de kom, men fick inget svar. Han har ingen aning om varför de var så ovilliga att uppge sin hemadress.

När han fått reda på att de lämnat jordens atmosfär, lade han märke till hur några runda mätinstrument i kabinen, där visarna tidigare bara darrat, plötsligt började göra kraftiga utslag. Enligt en besättningsman drevs farkosten av de magnetiska krafterna i rymden.

De vackert skimrande kroppar av olika färger och storlek och de regnbågsformationer, som sköt förbi i rymden, utgjorde ett obskrivbart skådespel.

När de återvände till jorden, märkte professorn att hans armbandsur hade stannat. Han visste följaktligen inte hur länge färden varat, men gissade i ungefär 30-40 minuter.

Tillbaka på hotellet ville han skrika ut och berätta för alla om sin underliga upplevelse.

Hans slutsats efter vad han upplevt på farkosten, var att besättningen hade till uppgift att undersöka vår pla-

nets innevånare. Och han hade intrycket, att de ville göra oss uppmärksamma på de faror som hotar mänskligheten (året var alltså 1958). Hans egen uppfattning är, att vi beter oss som de värsta vildar. Varje människa, säger han, föds god men blir så småningom ond som en följd av de förutsättningar som jorden erbjuder. Så t.ex. pågår en rad experiment, som utförs på mycket tvivelaktiga grunder. Som resultat förstörs atmosfären och de lager som skyddar mot farlig strålning av atombombsdetonationer. Om man inte vidtar försiktighetsåtgärder i samband med sådana experiment, kommer vi snart att få lida av följderna.

Professor Guimaraes säger, att trots att 14 månader passerat sedan den unika händelsen, har han inte berättat om den för någon tidigare, utom sin fru. Sex månader tidigare hade han emellertid talat om det med en domare i Sao Paulo, dr. Albert Franco och en dr. Nilson, f.d. advokat från sammastad.

Vid ett tillfälle när han lunchat hos advokatsamfundet, hade dr. Guimaraes fått syn på en aluminiumpanel och fällt en skämtsam antydning om "flygande tefat". Det var mycket tal om fenomenet under den här tiden och av sättet att prata började kollegor till Guimaraes att misstänka att han visste mer om ämnet än han ville medge.

Som en följd av ovan-stående berättade han för en god vän, dr. Lincoln Feliciano vad som hänt. Dr. Feliciano berördes mycket starkt av berättelsen och delgav den senare till ytterligare en person och så småningom läckte det hela ut och publicerades i pressen.

Enligt prof. Guimaraes har han ständigt efter detta uppvaktats av människor, som vill höra honom berätta om sin upplevelse. Även om de uppträder mycket vänligt, tycker han att han befinner sig i en svår situation, eftersom han har svårt att förklara vad som egentligen hände.

"Säg, t.ex. att en man under en resa plötsligt fick se en pneumatisk borrh i arbete, utan att veta vad det rör sig om, hur skulle han senare kunna förklara för en utomstående vad det var han såg. Det han berättar det för vet naturligtvis inte heller vad det är för maskin."

På samma sätt, menar han, är det närmast omöjligt att beskriva vad han såg, eftersom det låg långt bortom hans egna erfarenheter och kunskaper.

Han sade också att han inte var den första människa som färdats i en sådan farkost.

Efter att tidningarna publicerat hans berättelse har han läst ett antal böcker om Ufos, där vissa upplevelser liknande hans egen finns beskrivna.

På förfrågan om han känt någon fysisk förändring under resan, svarade han att han upplevt ett lätt illamående eller obehag när farkosten startade och landade. Armar och ben kändes kalla. Detta, menade han kunde tillskrivas en viss nervositet.

ETT ANDRA MÖTE PLANERAS

Professor Guimaraes sade också att man hade kommit överens om ett andra möte med besättningen den 12 augusti, 1957, men att han aldrig gått till den avtalade platsen. På förfrågan hur man gick till väga när detta andra möte planerades, svarade Guimaraes att besättningsmännen under flygningen visat honom en Zodiac med tolv konstellationer. Ett hjul angav året och upprepandet av nr. 8 flera gånger gav honom intrycket att de menade augusti.

MÖTET SOM INTE BLEV AV

Det hade, enligt Guimaraes, varit omöjligt att hålla den förutbestämda tiden. När mötesplatsen blev känd och även tidpunkten hade man planerat att en massa människor skulle vara närvarande och dessutom hade en nära släkting till professorn just avlidit. Förutom detta hade en officer vid det brasilianska flygvapnet uppmanat honom att inte gå till mötesplatsen. Flygvapnet hade för avsikt att sända jetfighters dit och det skulle kunna uppstå riskfyllda situationer. Hade dessutom ett av flygplanen skjutit mot Ufot, skulle Guimaraes själv känna sig som en bedrägare. Han tyckte att det skulle verka illojalt av honom, att bidra till en sådan situation, efter den vänliga behandling han själv mött ombord på farkosten. Han var mycket nyfiken, men beslöt att låta förnuftet tala.

LIKNANDE UFOFALL

I en första kortare redogörelse för fallet professor Guimaraes (FSR Vol 5. nr.6) berättar han om en "soffa i farkosten, som löpte runt hela rummet". Denna observation stämmer med vad George Adamski berättade 5 år tidigare. Även besättningsmännens utseende förefaller identiskt med Adamskis besättning.

Den 21 augusti, 1954 såg en Mrs. Jennie Roestenberg och hennes två pojkar i Ranton nära Shrewsbury i England en aluminiumfärgad diskusformad farkost, som stannade en stund över familjens hus. Genom den transparenta panelen såg de två "män" med ljus skinn, blont hår och mycket höga pannor. De bar genomskinliga

hjälmor och turkosa kläder, som liknade skidoveraller. Hennes beskrivning av deras ögon liknar professor Guimaraes.

50-talet bjöd på en rad rapporter, där ufonauter, som såg ut och uppförde sig som människor, förekom. Sådana rapporter är inte lika vanliga i dag.

Det står naturligtvis varje läsare fritt att finna rimliga förklaringar till vad som hände under det tidiga 50-talet, det bör dock understrykas att fallet Adamski fortfarande är en gåta och Mrs. Rostenberg finns ju alltid tillgänglig för intresserade. För inte så länge sedan framträdde hon i ett TV-program för BBC om UFOs och inte en detalj i hennes berättelse har förändrats sedan första gången hon rapporterade det skedda.

Miljoner tittare imponerades av det helt igenom seriösa sätt, på vilket hon lämnade redogörelsen.

Flying Saucer Review
Övers. Ace Svensson

George Adamski

Dinosaurie spår

För 140-160 år sedan vandrade en dinosaurie ommkring i norra Thailand, där det nu är naturreservat.

Avtrycken mäter trettio gånger fyrtio centimeter och sattes av allt att döma av en upprättstående dinosaurie, tror de som hittat spåren.

Vid årsskiftet väntas några franska experter ta sig till platsen för att skapa sig intryck av avtrycken.

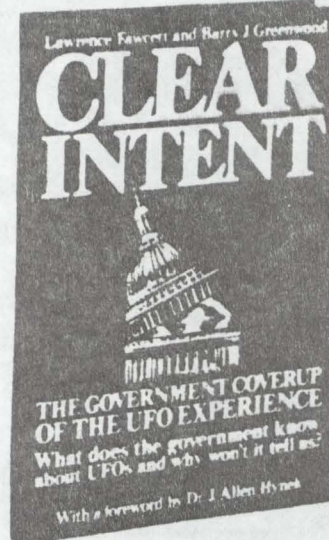
DN 22/7-84

UFOS BESÖKER ATOMVAPENBASER

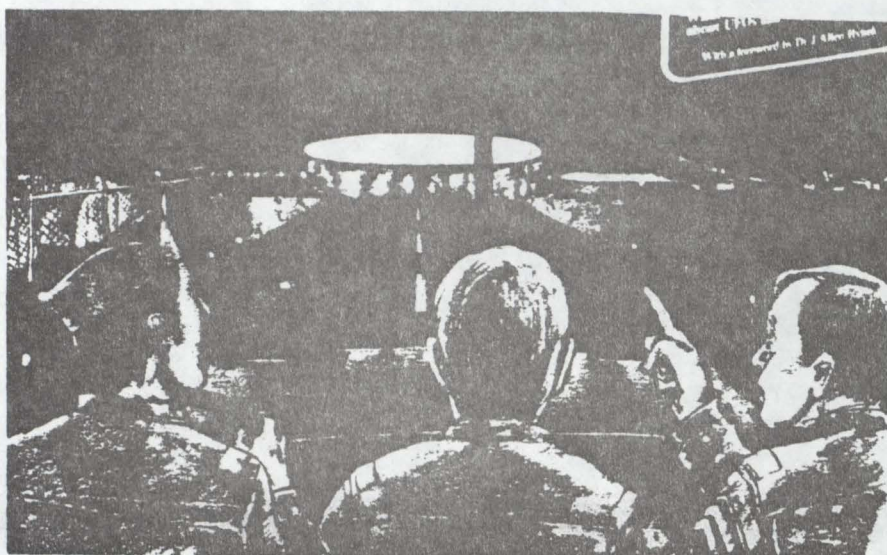
NY BOK AVSLÖJAR EN AV AMERIKAS
BÄST BEVARADE HEMLIGHETER

Av Lawrence Fawcett och Barry Greenwood

DE DOKUMENT SOM NYLIGEN SLÄPPTS AV DEN AMERIKANSKA REGERINGEN AVSLÖJAR ATT UFOS HAR BEFUNNIT SIG FÖRVÄNANSVÄRT NÄRA AMERIKANSKA ATOMVAPENBASER, PÅSTÅR LAWRENCE FAWCETT OCH BARRY GREENWOOD I SIN BOK "CLEAR INTENT: THE GOVERNMENT COVERUP OF THE UFO EXPERIENCE", SOM SNART SKALL PUBLICERAS.

I detta utdrag ur National Enquirer avslöjar bokens författare, - som har undersökt regeringsrapporter och talat med ögonvittnen - de förbluffande UFO-observationerna som ägde rum vid Loring Air Force Base i Maine, USA.

Ett UFO "övertaskade" en amerikansk atomvapenbas inför ögonen på förstummade am. flygare. Personal från 42:a säkerhetspolisdivisionen, Loring Air Force Base, Maine, var i tjänst inom explosivlagerområdet. Atomvapen fanns lagrade där i igloo-formade hyddor täckta med smuts och skräp för att kamouflera dem från flygplansspionage. Området är ca 800 m långt och omgivet av ett 3,5 m högt kedjestängsel med taggtråd högst upp.

Detta är högeligen förbjudet område, vakat dag och natt av K-9-patruller och bemannade fordon. Kl. 7.45 den 27 okt. 1975, var sergeant Danny K. Lewis i tjänst då han fick syn på vad han trodde var ett flygplan på låg höjd längs med Loring's norra perimeter. Männen kunde inte se några beteckningar på den främmande farkosten och kunde inte identifiera den som något känt flygplan.

UFOt började cirkla och vid ett tillfälle kom det inom 250-300 m från atomvapenområdet på en höjd av 45 m.

Basen anropades till "högsta möjliga beredskap". Kl. 8.45 var sergeant Grover K. Eggleston i tjänst i tornet då anropet från kommandot kom. Han betraktade den okända farkosten på radar i 40 minuter, då den plötsligt försvann från skärmen. Antingen hade föremålet landat, eller också hade det gått ner nedom radarns räckvidd.

Inga andra speciella händelser inträffade den kvällen och basen förblev vid full beredskap resten av kvällen och ända in på småtimmarna den 28 okt.

Föga anade de förbluffade vittnena

att detta bara var början av en serie händelser som skulle inträffa de nästföljande kvällarna.

Nästa kväll kl. 7.45 arbetade sergeant Steven Eichner och hans bomb-besättning utomhus, då de fick syn på ett rött och orange föremål, som likande en utsträckt fotbloss i luften. Det svävade i luften och alla bara stirrade av förvåning. Medan de betraktade föremålet, släckte det sina ljus och försvann, men snart uppenbarade det sig igen över norra delen av vägen. Det stannade och svävade. Eichner och resten av besättningen hoppade in i en lastbil och började köra mot föremålet. I närheten av vapenförrådet fick de syn på föremålet ca 100 meter framför sig. Det befann sig ca 1,5 meter upp i luften och svävade där helt utan ljud eller rörelser. Det avgav en röd-orange färg och var ca fyra billängder långt.

Eichner beskrev vad han sedan såg: "Föremålet såg ut som alla färger blandade, som om man såg på en ökenscen. Man ser då värmevågor stiga upp från ökenmarken. Det var vad jag såg. Det var sådana vågor framför föremålet och alla färger blandades med varandra. Föremålet var fast och vi kunde inte höra något ljud från det."

De kunde inte heller se några dörrar, fönster, propellrar eller motorer. Plötsligt blev det liv på basen. Sirener började tjuta. Eichner kunde se det blå skenet från åtskilliga polisbilar komma nedför tillfarten till vapenförrådet i hög hastighet.

Situationen vid förrådet var kaotisk, med roterande blåljus och bilstrålkastare lysande i alla riktningar. Föremålet släckte sina lysen och försvann och sågs ej mer den kvällen.

Nästa dag patrullerade vaktchef Bernard Poulin med en arméhelikopter, beredd att spåra eventuella UFOs, men utan resultat.

SAMMA KVÄLL.....

Otoligt nog upplevde två unga män något underligt alldeles i närheten just den kvällen då händelserna vid basen inträffade. David Stephens, 21 år, och Glen Gray, 18 år, var ute och körde i sin Plymouth 1968 bara för att ha något att göra. De for söderut på väg 26 mot Oxford, Maine. Plötsligt vreds bilhjulen av en "okänd kraft", påstår de. Enligt Stephens "vände bilen automatiskt, därefter kunde vi inte kontrollera den."

De for mot sin vilja till Tripp Lake, Maine. Där väntade dem ett jättestort cigarrformat UFO med röda, gröna och blå ljus utmed sidorna. Storleken var ung. som en fotbollsplan.

De ringde sheriffen, som visade sig mycket skeptisk till redogörelsen. Vem kan klandra honom? Deras besynnerliga historia

kom just när Flygvapnet befann sig i panik av UFOt vid Loring Flygvapenbas i närheten, men innan allmänheten hade någon kännedom om uppståndelsen.

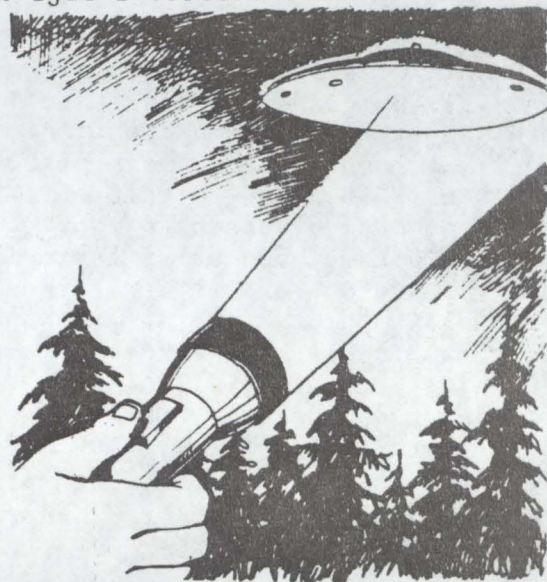
Källa: National Enquirer, från boken CLEAR INTENT, som utkom i USA juni 1984.

rätt signaler fel mottagare

av George Cunningham-Tee

HÄR FÖLJER EN FASCINERANDE OBSERVATION SOM ÄGDE RUM NATTEN MELLAN DEN 26-27 JULI 1967:

Gary Storey, officiell UFO-undersökare och medlem i "National Investigation Committee for Aerial Phenomena" var på besök hos sin syster och svåger i Newton, N.H. Ungefär kl. 23 satte Storey upp sitt teleskop för att observera månen, som just gått upp i öster. Ca. kl. 01 såg plötsligt hans svåger att en skarpt lysande stjärna, vilken han tidigare hade lagt märke till, plötsligt blev skarpt orange och började röra sej. Han skrek till Storey och de ropade på systemen, som var inomhus och kokade kaffe. Storey berättar: "Medan den rörde sej åt öster förändrades dess färg till stadigt rött sken med två fasta vita ljus på vardera sidan och undertill. Jag flyttade teleskopet från månen, ändrade okular från 350 ggr till 75 ggr förstoring och fokuserade föremålet. Genom teleskopet såg jag en rad ljus blinka i sekvensen 1-2-3-4-5-4-3-2-1. De verkade sitta långs med det avlång föremålet, som hade ett skarpt vitt ljus i vardera änden.

Ett rött ljus satt högst upp. Det passerade oss och for över Gale Village-vägen. Svåger Francis blinkade med en ficklampa 3 ggr mot föremålet och då ändrade det riktning till motsatta hållet utan att svänga runt. Det svarade med 3 blinkningar. Detta gjorde de genom att dämpa ljuset till de var nätt och jämt synliga och ökade sedan till den ljusstyrkan de hade innan."

BLINKNINGARNA BESVARADES

Föremålet började sedan en fram-och tillbaka-färd och när Francis fortsatte att signalera med sin lampa, svarade föremålet ung. halvvägs mellan sick-sackfärdens yttersta punkter.

Denna blinkningsprocedur upprepades fem ggr och därefter hördes ett jetplan. Föremålet släckte omedelbart alla sina ljus tills planet hade passerat. Storey trodde att det hade försvunnit, men plötsligt visade det sej igen, denna gången som ett lysande ovalformat vitt föremål.

Francis: "Föremålet lyste klart, minst 10-15 ggr skarpare. Sedan återgick det till de två vita ljusen och det röda på toppen. Därefter ändrade jag mina blinkningar till en lång och en kort. Föremålet svarade på samma sätt. Vi höll på så 9-10 ggr och jag varierade signalen till 2 blinkningar, en, och slutligen 4 blinkningar. Efter att ha besvarat 4-blinkningen blinkade föremålet med sina ljus och försvann i mörkret bakom träden."

Denna ovanliga observation med signalkontakt rapporterades till Raymond E. Fowler som då var ordförande för NICAP-verksamheten i Massachusetts. I denna egenskap av UFO-undersökare gjorde Fowler de nödvändiga kontrollerna för att hitta en "naturlig" förklaring till fenomenet, men ingen konventionell förklaring kunde hittas. Han utvärderade händelsen som ett karaktäristiskt UFO-fenomen. Hur betydelsefullt det var blev känt strax efter, då Fowler berättar: "Jag hamnar ofta i ganska bisarra situationer när jag undersöker "flygande tefat". Likadant var det med Newton-händelsen. Okänt för alla inblandade var att just samma kväll utfördes ett experiment med Betty och Barney Hill, kända från "Interrupted Journey", *) och detta experiment bestod i att de skulle försöka kontakta ett UFO. Tillsammans med en vetenskapsman, en läkare och en författare hade de valt ett fält några km utanför Newton för sitt experiment, eftersom fru Hill starkt kände att hon på något sätt mentalt skulle kunna kommunicera med ett UFO just den hör kvällen. Hon hade bett flera vänner och bekanta att följa med dem till ett speciellt fält, där hon hoppades få kontakt. Många kom, av nyfikenhet eller starkt personligt intresse för paret Hill.

Inget UFO gav sig till känna och den nattliga vakan blev ett misslyckande.

"Jag fick höra talas om detta experiment ett par månader efter Newton-observationen, då dr. James E. McDonald nämnde det i Boston, där vi båda deltog i en prat-show. Under showen fick jag ett telefonsamtal från Betty Hill, som ville veta vilket datum Newton-händelsen hade ägt rum. När jag berättade det blev Hills verligt förvånade. Det signalerande UFO:t hade synts samma natt som deras experiment ägt rum."

Fowler var ganska skeptisk till denna tillfällighet och, som den grundliga undersökare han är, kontrollerade han deras påstående. Det stämde och publiceringen av Newton-rapporten orsakade stor uppståndelse bland dem som kände till paret Hill och deras experiment. Den stora frågan var — **VAR HÄNDELSEN MED DET SIGNALERANDE UFO:T JUST SAMMA KVÄLL EN TILLFÄLLIGHET ELLER ETT FÖRSÖK TILL KONTAKT FRÅN UFO:TS SIDA MED FEL PERSONER PÅ FEL FÄLT?**

Källa: The Pittsburg Press, 9-25-83
Översättn: E H-S

*) se artiklar i "SVÄVAREN" 4/80, 5/80, 6/80 om Barney och Betty Hill.

DET ÄR BILDANDE ATT LÄSA SVÄVAREN,
FÖRENINGEN UFO-CENTERS FÖRENINGSG-
ORGAN, FÖRENINGEN BILDADES T.EX,
REDAN 1979.

JÄTTEMETEORIT. I Tjeckoslovakien letar vetenskapsmän nu som besatta efter fragment av den jättemeteorit som kom in i atmosfären och sprängdes i bitar över Sydmaravien den 3 augusti.

NA 28/8-84

CABALAS BUDSKAP

"NÄR HAN VAKNADE INNE I FARKOSTEN LÅG HAN NAKEN OCH RUMMET VAR MÖRKT. HANS FÖRSTA TANKE VAR, ATT HAN BLIVIT LEVAND E BEGRAVD. KANSKE HADE HAN RÅKAT UT FÖR NÅGOT UNDER SITT BESÖK PÅ DEN FRÄMMANDE FARKOSTEN OCH TRODDES VARA DÖD..."

Antonio Nelso Tasca, 49 år och sexbarns-far, är välkänd och omtyckt i Chapeco, där han tidigare arbetat som hallåman vid en lokal radiostation, Radio Chapeco. Han föddes i Garibaldi i staten Rio Grande, och har arbetat i olika städer och samhällen i nordöstra och södra Brasilien. Han har ett mycket gott rykte och är känd för att vara uppriktig och hederlig. Han lämnade Chapeco för tre år sedan och sysslar nu med boksaps-uppfödning i Barreiras i staten Bahia.

Hans upplevelse tog sin början klockan 8.00 på kvällen den 14 december, 1983, när han kom körande ensam i bil på väg hem från ett besök hos vänner, som äger en ranch vid Colonia Cella. Han befann sig på en uppfartsväg till motorväg BR-282 vid Chapeco. Ungefär en kilometer innan han hunnit fram till den lokala Coca-Colafabriken, kände han en plötslig böjelse att stanna. Han gjorde det och han fantastiska upplevelse tog sin början.

Tasca hade ingen aning om vad som fick honom att stanna. Men när han gjorde det, cirka 5 meter från motorvägen, fick han se ett föremål uppe i luften på sin högra sida. Det liknade en buss med kabinljusen tända och strålkastarna släckta. Han klev ur sin bil, stängde dörren och började gå mot föremålet. Efter en promenad på ungefär 30 m upptäckte han att det i själva verket var en rund farkost, som svävade stilla i luften och belyste omgivningen med strålar av vitt ljus. Han förstod ögonblickligen att det var ett UFO eller "flygande tefat", eftersom han läst ett antal böcker om detta fenomen.

Han gick beslutsamt närmare, eftersom han tyckte sig veta tillräckligt om sådana där UFOs för att våga sig på en närkontakt av tredje graden. Plötsligt kände han kraftiga värmevågor och blev rädd att det kunde innebära någon form av radioaktiv strålning. Vid denna

upptäckt, beslöt han sig för att så fort som möjligt vända tillbaka och började gå mot sin bil. Men efter bara några steg, träffades han av en ljusstråle från farkosten, som drog honom med otrolig hastighet in i farkosten. När han utom sig av rädsla kände hur han sögs in, förlorade han medvetandet.

Tasca försvann omkring klockan 8.00 på kvällen onsdagen den 14 december och återvände inte förrän klockan 6.00 på morgonen nästföljande dag. Han vet inte själv hur länge han varit medvetslös.

När han vaknade inne i farkosten låg han naken omgiven av ett totalt mörker. Hans första tanke var att han blivit levande begravd. Kanske hade han råkat ut för något på UFOt och troddes vara död. Efter en stund började han emellertid kunna röra på benen och andas med viss svårighet.

Men den mörka omgivningen och döds känslan gjorde honom mer skräckslagen än han tidigare känt sig under hela sitt liv och han började gråta. Efter ytterligare en stund i det mystiska mörkret började han känna det som om han höll på att bli förlamad. Sedan, utan att han såg någon eller något, kände han hur små händer -eller klor- rörde vid honom. Det var som om två eller tre varelser höll på att undersöka honom i mörkret och efter en stund försvann de.

Nu tändes ljuset. Tasca fann sig själv naken och rädd liggande i ett rum där ljuset kom direkt från väggarna. Han såg inga räta vinklar eller springor som visade att det fanns någon dörr. I närheten på golvet låg hans kläder och han började ta upp dem och klä på sig. Då öppnades en dörr i väggen och en liten och mycket vacker kvinna i ljusa kläder steg in.

Hon var, enligt Tasca, en betagande kvinna med orientaliska ögon. Hon bar slippers eller något liknande och klä-

derna såg ut som en pyjamas för kvinnor.

Frågorna hopade sig i Tascos huvud, men innan han hunnit yttra ett ord började hon tala och sade att hon var Cabala från världen Agali och en telepatisk "länk" uppstod mellan dem. Tasca yttrade inte ett ord utan tänkte orden och kvinnan svarade. Hon berättade att han blivit utvald att mottaga ett budskap till Jordens befolkning; en varning mot förstörelse av planeten och andra mänskliga misstag.

Tasca frågade varför han, en man utan makt eller inflytande och utan några speciella egenskaper, hade utvalts för att vidarebefordra detta meddelande.

Cabalas svar: "Eftersom du alltid trott på förekomsten av högra stående civilisationer och eftersom du alltid önskat få kontakt med mig. Eftersom du har ett kosmiskt medvetande."

Dialogen dem emellan fortsatte i samma stil en stund och sedan hände något som Tasca inte vill berätta. Det skulle innebära personliga problem för honom och därför föredrar han att hålla det för sig själv. Han säger emellertid, att innan han dör, kommer han att lämna en utförlig redogörelse för det till sina barn, för att mänskligheten skall få full kunskap om vad som ägde rum.

När han fått reda på, att han skulle lämna ett budskap, varnade Tasca kvinnan, att han var en man med dåligt minne. Cabala svarade att han med säkerhet aldrig skulle glömma det här budskapet. Hon gick över till väggen och manövrerade med några apparater på vad som var rummets enda möbel. Det var ett slags halvmåneformat bord fastsatt i väggen. Från golvet reste sig en slags monstrans (hostiekärl) som innehöll ett "diadem" - ett grönt, rött och gult objekt i åtta delar. "Diademet" placerade hon på huvudet medan hon lämnade budskapet och bad honom därefter upprepa det två gånger.

När detta var gjort fick han veta, att han aldrig mer skulle glömma det och när samtalet var avslutat och meddelandet framfört tog den utomjordiska kvinnan farväl av honom genom att lyfta sin högra hand.

Rummet blev mörkt och Tasca kände hur han dirigerades bakifrån av "små varelser" - samma varelser som tidigare undersökt honom.

Det som gjorde det starkaste intrycket på Tasca under samtalet med Cabala var när hon sade: "vi är på ett avstånd av 180 meter ovanför oceanen" - vilket han förmodade betydde Atlantiska oceanen.

Han leddes in i ett annat rum, där han åter igen förlorade medvetandet.

När han slutligen vaknade befann han sig på en liten klippa på en plåt vid sidan

av motorväg BR-282 i närheten av EDIBA-fabriken (Batistella Electro-Diesel) förvånad och uppskakad tog det åtskillig tid innan han vågade sig på den svåra klättringen nedför klippan.

Han gav sig av till EDIBA-fabriken och bad en tjänsteman underrätta hans familj, som vid det här laget redan hunnit kontakta polisen. Man hade funnit hans bil och trodde att han blivit överfallen och dödad.

Från EDIBA-fabriken gick han till fots till det ställe, där han lämnat bilen föregående natt och där träffade han medlemmar av sin familj och polismän.

Efter att ha berättat för dem vad som hänt, begav han sig till sin sons hem i förstaden Palmital. Där väntade ytterligare en överraskning på honom. När han tog av sig kläderna märkte hans familj några underliga märken på ryggen, som såg ut som om de var gjorda med ett brännjärn.

Ett av dessa märken var format som ett W och de andra såg ut som utropstecken. Dessa "brännmärken" ömmade inte när man tog på dem.

När han återhämnat sig tillräckligt psykiskt och fysiskt och efter att ha berättat allting för sin familj och polisen, gick Tasca till några lokala läkare, som efter att ha undersökt honom fann följande: "Tasca är vid god fysisk och psykisk hälsa; de mystiska brännmärkena är oförklarliga och ger ingen feber eller upphov till smärta eller andra tecken på första eller andra gradens brännskador."

Tasca känner sig själv som pånyttfödd och betraktar livet och omgivningen med helt andra ögon än tidigare. Han känner sig mindre fäst vid materiella ting.

Han kommer att återgå till sitt normala arbete och liv och göra vad han kan för att sprida sitt budskap.

Han önskar ingen publicitet och kommer därför att be inflytelserika vänner att sprida budskapet utan att nämna hans namn.

CABALAS BUDSKAP OCH VARNING TILL JORDENS INNEVÅNARE

Den första som lärde känna budskapets innehåll av Tasca var journalisten Marcos Bedin, lokalredaktör i Chapeco för tidningen O Estados, som också är författaren till denna UFO-rapport. Tasca hade satt sig vid skrivmaskinen och snabbt utan avbrott skrivit följande

text:

VARNING FRÅN BUDBÄRAREN CABALA FRÅN VÄRLDEN AGALI
TILL JORDENS ALLA MÄNNISKOR

Alla krigsvapen, som kan användas för att utrota varje form av liv, måste omgående deaktiveras. Ett totalt kärnvapenkrig kommer att driva jorden ur sitt kretslopp och orsaka allvarliga störningar på livet på omkringliggande världar, av vilka vissa är världar, som existerar i dimensioner, som ännu är okända för människan.

En nations politiska och ekonomiska dominans över en annan måste överges. Imperialism är motsatsen till varje nations rätt till likvärdighet och har blivit en ny form av slaveri.

Meningen med livet och dess reproducerande funktioner måste bevaras. På närliggande stjärnor och andra stjärnor, allför avlägsna för att vara kända för nutidens människor, uppstod livet ur den evige andens andedräkt, som skapade allting - av Gud och får inte utsättas för vanskliga experiment, för sådana experiment kommer att leda till en genetiska katastrof.

Inom ramen för de mest rigorösa rättsliga och moraliska kriterier och med utsikten att lösa de sociala problem, som åstadkommit av mänsklighetens felaktiga värderingar, måste reglerande organ bildas, som med naturliga vetenskapliga metoder kan planera och genomföra program för kontroll av den mänskliga populationen och biologisk förbättring av människan. Människan måste erövra andra världar i universum för att där finna lämpliga boplatser för framtida emigration och för att upptäcka nya energikällor och material. Men innan detta sker, måste hon först av allt erövra sin egen värld och lösa de gåtor som fortfarande finns på land i vattnet och i luften; hon måste se till att alla naturliga element av vikt bevaras, måste försvara dessa mot ondskefull piratverksamhet utifrån och måste utplåna från sin egen värld alla kroppsliga och mentala bristfälligheter.

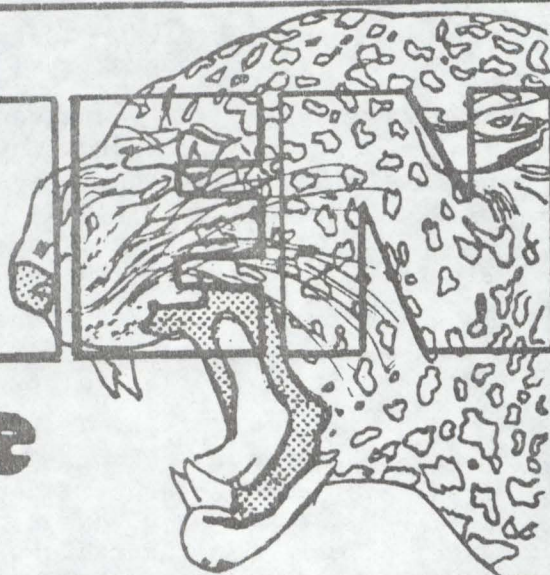
De människor som uppmärksammar denna uppmaning, måste bereda sig på en period av extraordinära händelser, som inom en snar framtid kommer att äga rum på jorden. Dessa viktiga händelser kommer att föregås av märkliga manifestationer på jorden och underbart vackra och svindlande sköna tecken från skyarna.

Den högsta visdomens mästare kommer att återvända till jorden och förnya fantastiska kunskaper samt hjälpa till att etablera ett samhälle med en ny politisk åskådning. Det jordiska paradiset skall återuppstå igen, fyllt av ljus och kärlek. Därefter, som ett resultat av idag okända metoder och energier, kommer människan att få kännedom om jordens konkav-konvexa dimensioner och lära sig resa till djupet av universum utan att påverkas av tidseffekten. Och som ett resultat av människans kreativa kapacitet, kommer den totala kraftens maskin att igångsättas, en anordning, som bland många andra mänskliga under, kommer att ge människan en unik inblick i hela hennes existens historia, nämligen återuppståndelsen och döden inom de fyra Xis stråle.

Detta är budbäraren Cabalas varning, från världen Agali till jordens alla människor.

ALIEN

guide

"2001"

ÄN EN GÅNG DYKER SÅ SVÄVAREN OCH ALIEN GUIDE UPP I EDRA POSTLÅDOR - FAKTISKT OCH FÖRMODLIGEN EN AV SVERIGES FÅ FÖRENINGSTIDNINGAR UTAN INBYGGD FÖRSENING. SOM MYCKET RIKTIGT PÅPEKADES I FÖRRA NUMRET, LIGGER JAG NU PÅ KA 5 I HÄRNÖSAND, VILKET TYVÄRR BIDRAGER TILL ATT MITT MEDVERKANDE PÅ UFO-FRONTEN INTE LÄR BLIR IMPONERANDE, ÄVEN OM JAG HINNER SKRIVA LITE MELLAN LANDSTIGNINGSÖVNINGARNA I DET KALLA HAVET. DESTO STÖRRE ANLEDNING ALLTSÅ, ATT YTTERLIGARE NÅGON SF-INTRESSERAD HÖR AV SIG MED NÅGON ARTIKEL!

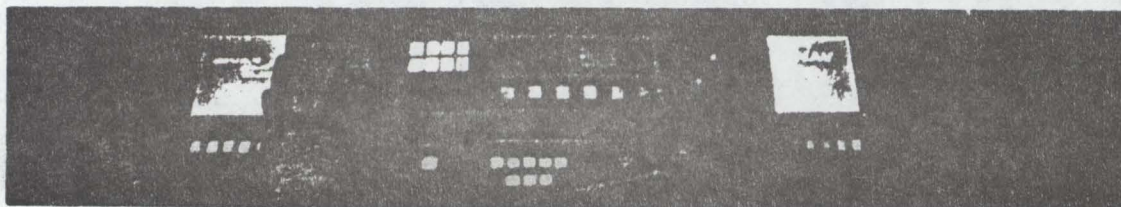
FÖR ER SOM VILL HA NÅGOT LÄSBART OM DET SENASTE PÅ SF-FRONTEN, REKOMMENDERAR JAG SPEKTRA SF, SOM ÄR MEDLEMSBLAD FÖR SKANDINAVISK FÖRENING FÖR SCIENCE FICTION. FÖR YNKA 40 kronor (postgiro 407903-4) BLIR MAN MEDLEM OCH BERÄTTIGAD TILL 5 NUMMER AV SPEKTRA SF.

FÖR ER SOM ÄR INTRESSERADE AV SENASTE NYTT PÅ BOKFRONTEN ÄR OVANSTÄENDE HELT OUMBÄRLIG...

ANNARS HAR SOMMARENS OCH HÖSTENS UTBUD AV FANTASYFILMER KOMMIT LOSS ORDENTLIGT TACK VARE FILMER SOM "CHRISTINE", "SATANS SLÖTT", "BRAIN-STORM" (Natalie Woods sista film), "DEAD ZONE", "JAKTEN, del 2", "KRULL" M.FL.

CHRISTINE OCH DEAD ZONE ÄR FILMATISERINGAR AV STEPHENS KINGS NUMERA BERÖMDA BESTSELLERS. ÖVERHUVUD TAGET ALLT HAN SKRIVIT HAR PRODUCENTER KASTAT SIG ÖVER OCH HANS FÖRMÅGA ÄR JU GANSKA ÖÖVERTRÄFFAD I 80-TALET LITTERATURUTBUD. FILMER SOM "THE SHINING", "CARRIE" OCH "CUJO" ÄR BARA EN DEL AV HANS VERK. FILMEN "KRULL" HANDLAR OM EN HÖPER SLITNA HJÄLTAR SOM LIKT AGATA CHRISTIES 10 SMÅ NEGERPOJKAR FÖRSVINNEN EN EFTER EN I JAKTEN PÅ MÖNSTRET, SKATTEN OCH DEN SKÖNA PRINSESSAN. SKA VARA UNGEFÄR LIKA SPÄNNANDE SOM BERT KARLSSONS SOMMARLAND UTANFÖR SKARA. JÖSSES...

TJA, EN TREVLLIG HÖST MED FILMER SOM "DUNE" OCH "ÅR 2010" ÖNSKAS (vem kan inte ha trevligt då?) SAMT PÅ ÅTERSEENDE I NÄSTA NUMMER...
SEE YOU

ÅR 2001 – ETT RYMDÄVENTYR

"FRAMFÖR HONOM SVÄVADE PLANETEN JORDEN MED ALLA SINA INBYGGARE, EN GLITTRANDE LEKSAK, SOM INGET STJÄRNBARN SKULLE KUNNA MOTSTÅ. HAN HADE HUNNIT TILLBAKA I TID. DÄRNERE PÅ DETTA MYLLRANDE, KRYLLANDE KLOT BLIXTRADE NU LARMSIGNALERNA FRAM ÖVER RADARSKÄRMARNA, DE VÄLDIGA RIKTKIKARNA SPANADE IGENOM HIMLARNAS – OCH DET MÄNNISKAN KALLADE HISTORIEN NÄRMAD SIG SITT SLUT..."

Skymningen faller över den uttorkade slätten, som en dag kommer att kallas Afrika – hemmet för Månskådaren och hans stam, som lever en ojäm kamp mot hyenor och den fruktade fläckiga dödsmaskinen, leoparden. Men denna dag var allting annorlunda.

En stor svart monolit försätter stammen i trans, plockar ut de mest läroaktiga och kreativa och börjar forma den framtida mänskligheten.

Drygt 3 miljoner år senare gräver en expedition på Månen upp en stor svart monolit och med ett skri genom etern av radiovågor hälsar monoliten månens gryning.

Signalerna spåras till Jupiter och en expedition dit år 2001 med skeppet Discovery startas. Astronauten Dave Bowman finner sig plötsligt vara utvald att spela Månskådarens roll, med den skillnaden att lektionerna befinner sig på en betydligt mer avancerad nivå och hans kropp och själ skiljs åt – han blir ett stjärnbarn."

FÖR DEN SOM MINNS BOKEN OCH FILMEN "ÅR 2001 – EN RYMDODYSSE" ÄR UPPFÖLJAREN ETT FÖRFÄRDIGANDE AV EN STOR DEL AV MÄNSKLIGHETENS HISTORIA, FRÅN MANIPULERAD APMÄNSKA TILL MANIPULERAD ASTRONAUT. DET ÄR EN FANTASTISK RESA OCH HISTORIA SOM I BOKEN "ÅR 2010 – ANDRA RYMDODYSSEN", MÅLAS UPP OCH FÅR SIN FÖRKLARING.

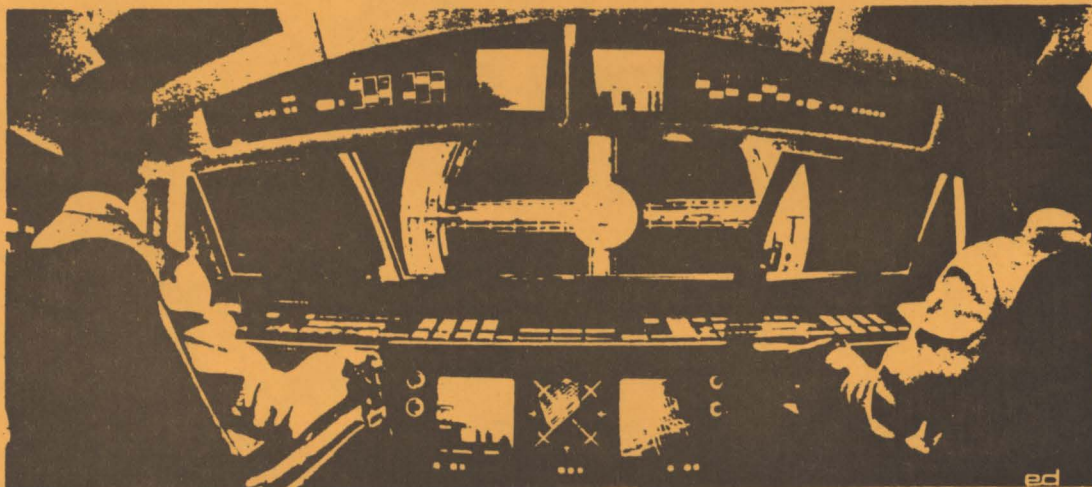
"OMRÅDET VAR TRIST OCH OGÄSTVÄNLIGT, FÖRTORKAT AV SOLEN. VART HADE DE TAGIT VÄGEN – DE FRODIGA, BÖRDIGA SLÄTTERNA OCH DE MYRIADER AV SNABBFOGATADE GRÄSÄTARE SOM STRÖVADE FRAM ÖVER DEM FÖR 3 MILJONER ÅR SEDAN?"

Tre miljoner år. Hur kunde han veta det? Det kom inget svar ur den ekande tystnad, vari han kastat ned sin fråga. Men sedan såg han en gammal välkänd, rektangulär svart skepnad höja sig framför honom igen. Han närmade sig den och en skugglik bild dök upp i dess djup, som en spegling i en pöl av bläck.

De sorgsna förbryllade ögonen under en hårig och sluttande panna som mötte hans blick, skådande vidare bortom honom mot en framtid de aldrig skulle få se. För han var den framtiden, hundratusen generationer längre fram längs tidens flod."

Ur "2010"

I 2001 SKICKAS SKEPPET DISCOVERY MED BL.A. DAVE BOWMAN OMBORD MOT JUPITER, DÄR SKEPPET ÖVERGES UNDER MYSTISKA OMSTÄNDIGHETER. 9 ÅR SENARE SÄNDS EN RYSK-AMERIKANSK EXPEDITION UT FÖR ATT TA REDA PÅ SANNING BAKOM MYSTERIET MED MONOLITEN PÅ MÅNEN OCH DISCOVERYS

ÖVERGIVANDE.

MEN PROBLEMET BLIR INTE AV DEN TEKNISKA
SORTEN UTAN DE ENÖRMA KRAFTER MAN KOMMER
I KONTAKT MED - KRAFTER MAN INTE KÄNNER
TILL I NATUREN, MEN ANAR...

Arthur C. Clarke (f. 1917) har i ett 50tal
böcker trollbundet en stor läsekrets med
sin spännande SF-romaner, som samtidigt är
späckade med fakta. Har man examen med hög-
sta betyg i fysik och matematik från Kings
College, medlemskap i Brittish Interplane-
tary Society, Royal Astronomical Society,
Academy of Astronautics m.m. så finns det
en viss kompetens.

Hans senaste bok "2010" filmas redan och
kommer upp i höst inför en väntande pub-
lik, som säkerligen kommer att uppskatta
fortsättningen på "År 2001".

Stilen i boken är lätt och dialogen känns
smidig utan krystade partier, där Clarke
känner sig pressad att göra storyn mer
spännande. Det behövs knappast, med den
täta atmosfär, som råder på skeppet, där
huvuddelen av boken utspelas. Men Clarke
är inte heller rädd för att ge sig in på
filosofi och religion. Faktiskt något
han har förmågan att beskriva på ett
övertygande sätt, trots sin vetenskapli-
ga bakgrund - om nu det skulle vara något
hinder.

En tredje del av "År 2001" ligger inte så
långt fram i tiden. Bokförlaget Del Rey

har erbjudit honom kontrakt på 1 miljon
dollar. Men tyvärr lär vi inte få se
någon tredje bok på bokdiskarna förrän
1988, då NASAs jupitersond Galileo når
Jupiter och förser Clarke med de mer
precisa data om planeten och dess månar
som han behöver.

Ja, se dessa halvgalna SF-författare...

"... OCH EFTERSOM HELA VÅR GALAX ALDRIG
FUNNIT NÅGOT DYRBARARE ÄN INTELLEKTET,
UPPMUNTRADE OCH STÖDDE DE INTELLEKTETS
GRYNING ÖVERALLT, DE BLEV ODLARE PÅ
STJÄRNORNAS FÄLT: DE SÅDDE OCH UNDER-
STUNDOM BÄRGADE DE OCKSÅ EN SKÖRD,

OCH IBLAND MÅSTE DE OCKSÅ, LUGNT OCH
SAKLIGT, RENSA BORT OGRÄS."

UR "2010"

